73STE JAARGANG No. 9594 MAANDAG 16 APRIL 1956

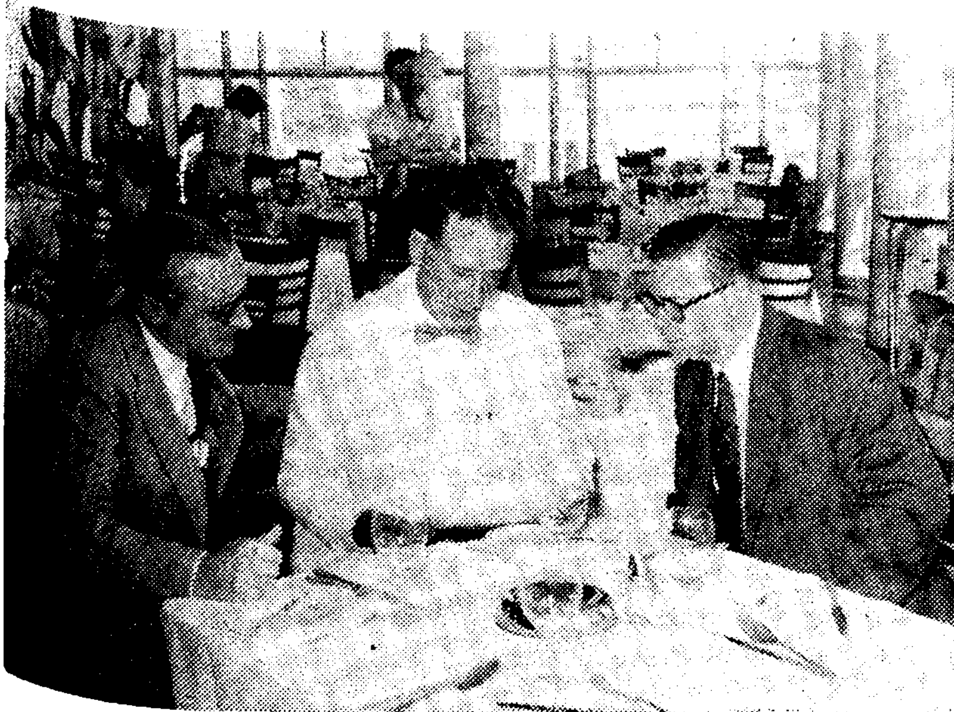
Amigoe di Curaçao

DAGBLAD VOOR DE NEDERLANDSE ANTILLEN

Hoofdredacteur: A. G. Jansen Kantoor: Conscientiesteeg 27—29. — Telefoon: Redactie: 23858. Advertenties 23550. Abonnementen en Bezorging 24399 Uitgave: N.V. Paulus Drukkerij, Willemstad, Curaçao.

De kwestie der portefeuille-verdeling

Ook JONCKHEER gisteren naar Nederland vertrokken

Zondagmorgen om tien uur is de Minister-President van de Ned. Antillen, Efraim Jonckheer naar Nederland vertrokken. Voor zijn vertrek moest nog even een belangrijk stuk afgehandeld worden. Hier de Premier met sekretaris De Vries en vice-Minister President S. W. van der Meer

Zal Gouverneur na Nederl. verkiezingen aftreden?

Willemstad. — Hoezeer de noodzaak dringt om tot een spoedige oplossing van de gerezen moeilijkheden tussen Gouverneur en Regering inzake de verdeling der ministeriële portefeuilles te komen, bewijst het onverwachte vertrek naar Nederland van minister-president Jonckheer nauwelijks twee dagen na de even plotselinge terugkeer naar Nederland van de Gevolmachtigde minister Lampe.

Het is ontegenzeggelijk, dat de heer Jonckheer door zijn aanwezigheid in Nederland het standpunt der Antilliaanse regering zal versterken. De kring diergenen, die het er voor houden, dat het Nederlandse advies in het nadeel van de regering zal uitvallen, wordt inmiddels steeds kleiner. Men is om verschillende redenen — en wij noemden er daarvan reeds enige op — van opvatting, dat Den Haag de Gouverneur zal adviseren het desbetreffende Landsbesluit te tekenen.

Betreurd wordt allerwege, dat dit conflict het karakter van een prestigestrijd draagt, waardoor het onnodig scherpe kanten krijgt en waardoor de zaak waar het om gaat verdoezeld dreigt te worden.

De heer v.d. Meer schijnt de Gouverneur reeds tijdens zijn ambt van minister van Justitie ad interim op de hoogte te hebben gebracht van de maatregelen, die hij in verband met het aanhouden van zijn advocatenpraktijk had genomen. Er is toen — uiteraard binnenskamers — wel het een en ander over te doen geweest, doch de minister was en bleef toch in functie.

Dat de Gouverneur thans bij de herverdeling der portefeuilles weigert daaraan zijn fiat te geven, wordt door sommigen beschouwd als een door hem gewilde krachtmeting met die elementen in de regering, die zijn bevoegdheden in twijfel trekken.

Het zou volgens deze kringen zeker zijn, dat de Gouverneur na de Nederlandse verkiezingen in Juli aanstaande zal aftreden en een burgemeestersfunctie zal krijgen toegewezen. Het hangt namelijk van de uitslag dezer verkiezingen af, of de nieuwe gouverneur een katholiek, dan wel een socialist zal zijn. Er worden zelf reeds opvolgers genoemd en onder dezen bevindt zich drs. A. Jonkers, hoofd van de 7e afdeling van het ministerie van Overzeese Rijksdelen.

De houding van de Gouverneur wordt echter van andere zijde principieel juist genoemd, omdat men het niet in het belang van het Landsbestuur achten, dat een minister van Justitie een advocatenpraktijk uitoefent. Men zou het van die zijde levendig betreuren, wanneer Den Haag in deze niet achter de Gouverneur zou staan.

Het blijft inmiddels van het grootste belang, dat zo spoedig mogelijk een beslissing valt, mede om het feit, dat het regeringswerk ten gevolge van de bestaande onzekerheid voor een groot deel stilligt.

Door deze delen wij mede, dat de heer José Maria Helburg op geen enkele wijze als redacteur, correspondent of fotograaf aan de redactie van de „Amigoe di Curacao" of „La Cruz" verbonden is en deze redacties van zijn medewerking dus geen gebruik maken.

De Directie

Morgen beginnen wij de publicatie van een nieuw feuilleton.

Regering wenst onderwijsraad in te stellen

Willemstad. — De Regering heeft bij de Staten ingediend een ontwerp-landsverordening houdende instelling van een Onderwijsraad.

De Regering heeft zich de Onderwijsraad ingedacht als een adviserend college, samengesteld uit personen die geacht kunnen worden de onderwijs- en opvoedkundige vraagstukken te kennen en die in staat zijn te midden van de velerlei inzichten de elementen van waarde voor onze volksontwikkeling en opvoeding te onderscheiden.

De voornaamste taak van de Onderwijsraad zal zijn, de Regering van voorlichting te dienen omtrent de grote lijnen, waarlangs de onderwijsorganisatie zich thans en in de toekomst moet bewegen. Daarnaast acht de Regering het mogelijk dat bij toekomstige herzieningen op onderwijsgebied krachtens wettelijke regelingen aan de Onderwijsraad een taak zal worden opgedragen, die verder gaat dan het uitbrengen van adviezen aan de Regering.

Paus protesteert tegen vasthouden van krijgsgevangenen in Rusland

Vaticaanstad. — Z. H. de Paus protesteerde zondag tegen het vasthouden van krijgsgevangenen in Rusland en drong op hun vrijlating aan. Hij deed dit in een toespraak tot vroegere Italiaanse krijgsgevangenen, die in Rome bijeen kwamen om het feit te herdenken, dat zij tien jaar geleden werden vrijgelaten.

Paus verwerpt plan-economie die persoonlijk initiatief doodt

Vaticaanstad. — Z.H. de Paus veroordeelde in een toespraak die hij hield voor Italiaanse zakenlieden een volkshuishouding met een volstrekte centrale leiding van de produktie. Somige landen — aldus de Heilige Vader — hebben enkele doelen bereikt met dit systeem, doch dat ging gepaard met "grote vernietiging, veroorzaakt door krankzinnige en destruktieve ijver, waardoor de gerechtvaardigde individuele vrijheden werden getroffen, de arbeidsrust werd verstoord, het geheiligd karakter van het gezin geschonden, de vaderlandsliefde verwrongen en de kostbare religieuze erfenis vernietigd".

De Paus zeide anderszins dat het verwerpen van plan-economie, die elk persoonlijk initiatief doodt nog niet betekent dat men een stelsel van volmaakte vrijheid in economische zaken zou moeten aanvaarden.

Buenos Aires. — In de provincie Buenos Aires zijn 1.445 politiemannen, waaronder 664 officieren, ontslagen wegens hun sympathie met het Peronistische bewind — zo is officieel bekend gemaakt.

Procureur Generaal vraagt ontslag

Willemstad. — Naar wij uit betrouwbare bron vernemen, heeft de Procureur Generaal, de heer mr. J. J. A. Ellis zich vrijdag j.l. tot H.M. de Koningin gewend door tussenkomst van de Gouverneur der Nederlandse Antillen als vertegenwoordiger des Konings, met het verzoek om eervol ontslag als Procureur Generaal per 1 oktober 1956.

Aartsbisschop Grosz ontheven van huisarrest

Wenen. — Aartsbisschop Jozef Grosz van Kalocar, die na de arrestatie van kardinaal Mindszenty enige tijd de hoogte katholieke geestelijke in Hongarije is geweest, is ontheven van het huisarrest dat hem in een klooster was opgelegd, nadat hij in oktober 1955 voorlopig uit gevangenschap was ontslagen.

Dit is gemeld in berichten die uit Boedapest zijn ontvangen door de katholieke nieuwsdienst "Kathpress" in Wenen.

De aartsbisschop was in 1951 gearresteerd en tot vijftien jaar gevangenisstraf veroordeeld op beschuldiging van samenzwering tegen de Hongaarse republiek. Hij woont nu in het dorp Solymar, waar hij bezoekers ontvangen mag.

Gelijk met de aartsbisschop zijn twee directeuren van het aartsbisdom Kalocar, mgr. Strilich en mgr. Gyetvay, vrijgelaten, aldus deze berichten.

Het gezelschap dat gisteren uit Margarita terugkeerde waar de afgevaardigden van de Antillen de Bijeenkomst van Kamers van Koophandel van Venezuela bijwoonden. Van links naar rechts de heer J. Beaujon (Aruba), de Inspekteur Belastingen van Werkhoven, Min. van der Meer die het gezelschap op het vliegveld verwelkomde, de heer Ruben Yrausquin, Min. J. E. Yrausquin, Gedept. Ciro Kroon, sekretaris J. de Vries, die eveneens ter verwelkoming aanwezig was, Paco Sanchez en J. W. S. Beaujon, die namens de Kamer van Koophandel reisde.

Antilliaanse afgevaardigden naar Margarita gisteren teruggekeerd

Delegatie enthousiast over hartelijke ontvangst

Dr. Albert Plesmanluchthaven. — Gistermorgen arriveerden met het KLM-vliegtuig uit Maiquetia de afgevaardigden naar de Algemene Vergadering van Kamers van Koophandel in Venezuela. Deze delegatie vertrok vorige week naar Venezuela. Tijdens een onderhoud dat onze redacteur had met Minister Yrausquin vertelde deze zeer tevreden te zijn over hetgeen in Margarita werd besproken. De Minister is er van overtuigd dat de grondslag werd gelegd voor een nauwe economische samenwerking tussen de Antillen en Venezuela.

Een bewijs dat men in Venezuela heel anders denkt over de Antillen dan b.v. het vorig jaar toen men tijdens dezelfde vergadering van Kamers van Koophandel beslist tegen Curaçao was, is de resolutie die men unaniem tijdens de openbare vergadering heeft aangenomen. Deze resolutie plaatsen wij bij dit artikel in het Spaans. De delegatie is zeer enthousiast over het onthaal dat men de afgevaardigden in Venezuela heeft bereid. Overal toont men belangstelling voor onze eilanden.

Min. Yrausquin arriveerde juist op tijd om nog even een kort woord te hebben met Min. Jonckheer die om tien uur naar Nederland vertrok.

De resolutie, zoals deze met algemene stemmen werd aangenomen tijdens de vergadering van Kamers van Koophandel in Venezuela, luidt als volgt:

Acuerdos Speciales
La Asamblea de la Federacion Venezolana de Camaras y Asociaciones de Comercio y Produccion

Considerando

Que una Delegacion de las actividades economicas de las Antillas Occidentales Holandesas, integrada por prominentes personalidades de esas Islas se encuentra, por primera vez en este Asamblea;
Que las referidas Antillas estan unidas a Venezuela por hondos y antiguos vinculos de afecto, vecindad geografica y de otra indole;

Resuelve:

Expresar su satisfaccion por la presencia en esta Asamblea de la Delegacion de las Antillas Occidentales Holandesas y expresar, al mismo tiempo su deseo de que los vinculos que las unen a Venezuela continuen y se intensifiquen en forma que resulte verdaderamente ventajosa a ambos partes.

Nieuw hoorspel van S.E.L. Maduro & Sons

Willemstad. — Naar ons wordt medegedeeld, zal hedenavond om 20.30 uur de fa. S. E. L. Maduro & Sons een nieuw hoorspel onder de titel „Famous Jury Trails" presenteren, dat via de CUROM te beluisteren is.

Evenals het reeds bekende hoorspel „De Familie Doorsnee", belooft ook „Famous Jury Trails" in de smaak van het luisterend publiek te vallen.

De „Famous Jury Trails" zijn authenticke gebeurtenissen — berustend op werkelijk gehouden rechtszaken — en zullen op realistische wijze ten gehore worden gebracht.

De beide hoorspelen zullen elkaar om de week wisselen, zodat er een aangename variatie in de radio-uitzending van S.E.L. Maduro & Sons komt.

Jubileum-viering „De Gezelligheid" met GALA-FEEST besloten

Roemende Gouverneur, fleurige quadrille-dansers en feestelijk blazende mariniers

Willemstad. — Op wel zeer luisterrijke wijze heeft Sociëteit „De Gezelligheid" de feestviering ter gelegenheid van haar 85-jarig bestaan besloten. De Gala-avond, welke zaterdag j.l. in de Club gehouden werd, en waaraan een uitgelezen en voornaam gezelschap deelnam, vormde het schitterend sluitstuk van een jubileum-viering, die reeds op donderdag 12 april in meer intieme kring was ingezet. Z. Xxc. e Gouverneur kwam het bestuur persoonlijk feliciteren en roemde in een rede de verdiensten van Curacao's oudste sociëteit. Ministers, vertegenwoordigers van het Eilandsbestuur, captains of industry, leden van de rechterlijke macht, het corps consulaire, enz. enz., luisterden het feest door hun tegenwoordigheid op. De marinierskapel bracht een serenade en ceremoniemeester Charly Debrot leidde de talrijke aanwezigen van verrassing tot verrassing.

Het historische clubgebouw was voor deze gelegenheid buitengewoon stijlvol versierd. Daarvoor had de heer Chiel Hagedoorn gezorgd, die uit kleurig materiaal fenomenale luchters vervaardigd had, waardoor de zalen een fleurig en feestelijk aanzien kregen. Alle aanwezigen hadden aan de ingang van de club, na het tekenen van het bezoekersboek, een aardig notitie-boekje voorzien van een aantal consumptie-bonnen, als nuttig aandenken ontvangen.

Behalve de ministers Booi en v.d. Meer, bevonden zich onder de bezoekers wnd Gezaghebber Beaujon, de Procureur Generaal de heer Ellis, commandeur v. Karnebeek en de Oversten Rikkers en Bientjes, mr Ariëns, mr Boom, de Amerikaanse consul, de heer Lancaster; de heer Wordragen, directeur CPIM; de heer Mesney, directeur Mijnmaatschappij Curaçao en vele anderen.

Nadat Z. Exc. de Gouverneur en mevr. Struycken waren gearriveerd, sprak de voorzitter van de Sociëteit, de heer M. A. van der Dijs, een feestrede uit.

Grijs verleden

Voor deze bijzondere gelegenheid, aldus de heer Van der Dijs, vergunt u mij zeker wel, u in gedachten terug te voeren naar vijf en tachtig jaar geleden in de samenleving op Curaçao. Sommigen onder u zullen met gemak zich de Curaçaose samenleving van vijftig, zestig of meer jaren geleden voor de geest kunnen halen. Anderen zullen het met moeite kunnen doen; weer anderen, meestal de jongere generatie, in het geheel niet. Voor een goed begrip omtrent de Sociëteit de Gezelligheid en zijn plaats in onze samenleving, zullen wij dan samen trachten de Gezelligheid van zijn oprichting af, in de samenleving van toen, te zien. Wijlen „John de Pool", een der talenten, die Curaçao heeft voortgebracht, beschreef in treffende taferelen „Het oude Curaçao, dat verdwijnt" (Del Curazao que se va!), voorwaar een lofwaardige en belangwekkende bijdrage.

(Vervolg naar pag. 5.)

Tijdens het gala-bal dat ter gelegenheid van het 85-jarig bestaan van de Sociëteit De Gezelligheid jl. zaterdagavond werd gehouden, werd een Quadrille opgevoerd. Hier een opname van de paartjes die de oude Curaçaose dansen brachten.

Washington. — De Amerikaanse adviseur van het Turkse oliebeheer meldt een toenemende belangstelling voor de ontwikkeling van de olievoorraden van Turkije. Deze belangstelling zal dit jaar aanzienlijke exploratiewerkzaamheden in Turkije veroorzaken. Tot dusverre zijn aan acht Amerikaanse, twee Turkse en twee Europese maatschappijen 141 vergunningen verleend.

Terug van Bovenwinden-trip

Mr. I. C. Debrot: Lof voor St. Maarten en Saba

„Op Statius is het een complete chaos!"

Willemstad. — „En wat is er voor nieuws van de Bovenwinden?" vroegen wij de heer mr. I. C. Debrot, die zoals bekend dezer dagen van een Staten-trip naar de Bovenwindse Eilanden op Curacao terugkeerde. „Er is heel wat nieuws," zeide hij, „Goed en slecht nieuws." Het Statenlid zeide een goede indruk van Sint Maarten te hebben gekregen. Men ziet direct, dat om naar eens een voorbeeld te noemen, de huizen er beter dan elders in de verf zitten, er meer zorg aan het wegennet besteed is, en het Little Bay Hotel een succes is. Projecten, die onder de vorige regering werden gepland, beginnen thans reeds vruchten af te werpen.

De heer Debrot zeide, dat op Sint Maarten spoedig andere touristenverblijfplaatsen zullen verrijzen, omdat het voorbeeld van Little Bay trekt. Zo is er bijvoorbeeld reeds land in erfpacht gegeven, terwijl er ook al aanvragen hangende zijn. Jammer genoeg moet het gehele hotelpersoneel en de fourage nog uit het buitenland komen, waardoor aan het eiland vele voordelen voorbij gaan.

Op Statius is het een complete chaos, aldus het Statenlid. Er wordt op dit eiland met geld gesmeten zonder dat er enig constructief resultaat te zien is. Er werken bijvoorbeeld in de reinigingsdienst niet minder dan 26 man op anderhalve kilometer weg. Op Saba en op Sint Maarten met een veelvoud aan kilometers verharde wegen, werken slechts 8 mensen. Het zou interessant zijn eens uit te rekenen, aldus de heer Debrot, hoeveel mensen er op basis van Sint Eustatius bij deze dienst op Curaçao zouden moeten werken. Het zou zeker in de 3 tot 4000 lopen! Op Statius staat sinds 1952 een school op de begroting, de gelden werden gevoteerd, maar de school laat nog steeds op zich wachten. Zandwegen worden naar nowhere aangelegd, om politieke vriendjes te helpen. Lethargie — behalve voor het opmaken van begrotingsgelden — beheerst het eiland. Pogingen van goedwillenden worden door bepaalde politici in de kiem gesmoord.

Na deze minder vleiende woorden voor Statius, was de heer Debrot een en al lof over Saba, dat hij een charmant, zindelijk en goedwillend eiland noemde. Ook hier, aldus de heer Debrot, ligt de toekomst in het toerisme, doch daarnaast is ook de tuinbouw van betekenis. De mensen van Saba zijn tenminste enthousiast en willen werken. De Gedeputeerde Mathew Levenstone is een man met ervaring, hij is energiek en verzet veel werk.

De politieke situatie op de Bovenwinden is volgens de heer Debrot zeer interessant. Er zullen, aldus het Statenlid, bij de volgende verkiezingen verrassende dingen gebeuren.

De bestuursambtenaren hebben het zeer moeilijk. Zij voelen zich verlaten en vergeten. Zij worden onvoldoende voorgelicht, hun detachering duurt veel te lang. Er moet meer gerouleerd worden. Nagenoeg alle ambtenaren willen weg, om al deze redenen. De Gezaghebber en de administrateurs hebben onvoldoende deskundige

(Vervolg naar pag. [illegible])

SINT VINCENTIUS KRING vierde enthousiast haar derde lustrum

Hartige woorden in het hofje van voorzitter Enrique Ignacio

Willemstad. — De viering van het derde lustrum van de Sint Vincentius Kring, welke gisteren plaats vond, begon met de mooie, drie stemmige mis van Refice „In honorem Sancti Jacobi", gezongen door het parochiale zangkoor van Janwe, en versterkt door leden van de Kring onder de uitstekende leiding van Fr. Gualbert. Hierna begaven de leden zich onder begeleiding van St. Vincentius Harmonie naar het huis van de voorzitter, de heer E. Ignacio aan de Seroe Loraweg. Hier had het ontbijt plaats in het hofje van de heer Ignacio, onder de mooi versierde bomen, waar de aanwezigen tot 12 uur verbleven.

De voorzitter heette allen welkom en feliciteerde namens het bestuur de leden. Woorden van dank werden gewijd aan alle moderators, alle directeuren van Scherpenheuvel en aan de adviseur, Fr. Casimirus, die de Kring gedurende zijn 15-jarig bestaan met woord en daad hadden bijgestaan. De huidige directeur van Scherpenheuvel, Fr. Manuel overhandigde de voorzitter een enveloppe met inhoud.

Ook de leiders van de verschillende afdelingen kregen hun deel bij deze dankbetuiging, zoals de oud-dirigent, Emirto Rienhart, de tegenwoordige dirigent, Julio Martiena, Flip Ridderstaat van de voetbalafdeling, Diego Concepcion en voor de toneel club ononthbeerlijke Fr. Bernardus. De leden van de verschillende afdelingen werden ook niet vergeten.

Aan de hand van de activiteiten van de Kring, te beginnen met de eerste vergaderingen van de toen pas opgerichte vereniging bewees Fr. Casimirus dat de Kring wel degelijk iets voor de leden gedaan had. Want door toedoen van de Kring heeft de harmonie, de toneel-, de muziek en de voetbalafdeling, „De Klok", orgaan van de vereniging, de bibliotheek het levenslicht gezien. Terwijl de verschillende retraites, lezingen, vergaderingen, het plan om een eigen clubhuis te bezitten, waarvan spreker hoopt dat het bij het volgende lustrum bereikt is, en de moeite om de verschillende afdelingen aan de gang te houden niet over het hoofd mogen gezien worden.

Flip Ridderstaat, de zwoeger voor het voetbal en tevens ijverige penningmeester sprak over de ups en downs van de S.V.V., waardoor een fusie noodzakelijk werd met de jongere broeders van het St. Vincentiusgesticht, die de naam draagt van combinatie S.V.V.-Scherpenheuvel. Het speet hem dat zijn, steeds in de B-klasse spelende club, het nog niet tot de A-klasse gebracht heeft, vooral omdat andere clubs (ook A-klassers) hem zijn beste spelers hebben afgetroggeld. Maar hij laat de moed niet zakken.

Julio Martiena vergeleek de feestvierende Kring met een kind dat zijn 15de levensjaar bereikt heeft, nog jong **is en tot veel in staat. Daarom laten wij er nog 15 jaar aan toevoegen,** zodat het 30 jaar wordt.

Daarna konden de leden genieten van zijn voor deze gelegenheid gecomponeerde „15 april". Op deze morgen hoorden de aanwezigen o.a. ook de Fr. Casimirusmars, ook van de hand van de dirigent.

De spreekbeurten werden n.l. door muziek afgewisseld. Hij vroeg de muzikanten de repetities nog beter bij te wonen „want zonder jullie kan ik niets". („maar klinkt het vals dan ligt het aan jullie")

„Ik zal jullie meenemen naar Nederland", zo begon de Moderator, pater Kruidenberg. Van zijn in het klooster treden af had hij belangstelling gekregen voor Scherpenheuvel, niet wetende dat hij daar als rector geplaatst zou worden. Daar hij nog kort op de Antillen werkzaam is kan hij niet zoveel van de katholiciteit v d oud-leerlingen zeggen. Maar naar wat hij gehoord en zelf gezien heeft, is deze godsdienstzin een fundament voor het katholiek leven van Curaçao, dat begonnen is op Scherpenheuvel. Dit kan men zeggen van bijna alle oud-leerlingen.

Na de heildronk op de groei en bloei van de vereniging werden telegrammen verzonden aan: H. M. Koningin Juliana, Z. H. de Paus, en Zeereerw. Pater Meussen, de eerste president en geestelijk adviseur, die toen een van de voorstanders was voor het oprichten van een vereniging van oud-leerlingen.

De gezellige morgen werd gesloten met het kringlied „Wij willen God".

Om 4 uur 's middags had de finale plaats van het voetbaltournooi, dat ter ere van het 3e lustrum van de Kring was georganiseerd.

Scherpenheuvel wist met een 3-1 overwinning op Riverside beslag te leggen op de kampioensbeker, die 's-avonds in het C.V.B.-gebouw als opening van de bal-avond door de Sportkoningin werd uitgereikt, samen met nog twee kleinere bekers voor de subkampioen en de veteranen van Scherpenheuvel, die tegen „De Beurs" gespeeld hadden. De finale werd opgeluisterd met muziek van de harmonie.

Er werd tot 1 uur gedanst op de goed verzorgde muziek van „Lirico Antillano".

Hoe vreugdevol de bevolking van St. Michel wel was toen het elektrische licht werd aangezet, blijkt wel uit bovenstaande foto. Enthousiast poseren de St. Michiel-bewoners. In de paal de twee masttransformatoren.

Boca San Michiel heeft electrische verlichting

Boca S. Michiel. — Er heerste zaterdagavond een gezellige stemming in het anders zo rustige Michielsdorp. Het was voor de bewoners dan ook wel een zeer heugelijk moment dat onder de tonen van een stukje muziek de verlichting van Michielsdorp door de waarnemend gezaghebber van Curaçao, de heer R.O.A. Beaujon werd ingeschakeld. Er floepten honderden lichtjes aan, terwijl tegelijkertijd diverse radio's begonnen te spelen. Een aardige geste, van de ELGA, die het dorp had geïllumineerd, werd zeer op prijs gesteld door de bevolking, en gaf het geheel een feestelijk aanzien.

Na het inschakelen van het licht werd een kleine wandeling door het dorp gemaakt.

Na afloop werd een koele dronk aangeboden door de OGEM in café Klein St. Michiel. Namens de bevolking sprak de heer Morkos enige dankwoorden tot de heer Tulleners, directeur van het electriciteitbedrijf. Hij sprak de hoop uit dat de bevolking veel nut zou hebben van deze electrificatie speciaal omdat er nu gelegenheid is tot het opslaan van vis in vriesruimten, hetgeen zeker de economie ten goede zal komen. Onder de belangstellenden merkten wij o.a. op de heren Ir Kiewit, de Wind, en Fernan, allen van DOW, alsmede de Z.E. pastoor van Weerelt van Jan Doret, de heer Ir Tulleners Dir OGEM alsmede zeer veel OGEM personeel, die speciaal meegekomen waren om de bevolking te adviseren, hoe het licht en de toestellen te bedienen.

Zo is dan de laatste electrificatie-etappe bereikt van de lijn Jan Doret, Vaersenbaai St. Michiel.

Oud-leerlingen Ambachtschool Sint Jozef

Willemstad. — In verband met de te houden vergadering voor oud-leerlingen van de Ambachtsschool St. Joseph deelt men ons nader mede, dat oud-leerling is: allen die de school als leerling bezocht hebben en zich oud-leerling noemt, dus niet uitsluitend oud-leerlingen met eind-diploma of getuigschrift. Allen zijn dus welkom op de vergadering te houden in de St. Tharcisius Club naast de Kerk van de H. Familie op 18 april 8 uur p.m.

DONKER PARIJS

Hedenavond wordt in ROXY een gangsterfilm onder de titel "Donker Parijs", vertoond, met in de hoofdrol Henry Vidal, Monique van Vooren, Robert Hossein, Dinan en Roger Hanin. Dit Frans produkt wordt met HOLLANDSE TEKST toegelicht.

In de gevangenis maakt de bendeleider Mariani (Dinan) kennis met Leo (Henry Vidal), die in arrest zit. Wanneer Leo ontslagen is, krijgt hij van de bendeleider een brief voor Elaine (van Vooren) mee te nemen. Al spoedig is Leo een aktief bende-lid, dat de zakens uitdeelt. Jo, een der gangsters van Mariani, die sinds Mariani gevangenneming de bende leidt — kan het niet verkroppen, dat hij door de nieuweling wordt verdrongen. Er ontstaan dientengevolge vaak botsingen tussen hen. Deze en andere motieven doen Jo besluiten naar een andere bende over te lopen, waardoor hij tegen zijn eigen bende kan opereren in een dubbele rol. Zijn plannen worden echter steeds door Leo onderschept en leveren dan ook weinig op.

Nu hun baas — Mariani — in het gevang zit wil Jo de verzwakte bende een fusie met de bende van Monard doen ondergaan, onder voorwaarde dat deze Leo onschadelijk maakt. Leo weet evenwel steeds de dans te ontspringen en verdringt Jo steeds. Elaine's liefde heeft hij vanaf het begin opgeëist, zodat hij van deze kant heel sterk staat. Aan haar waakzaamheid is het te danken, dat hij menige malen van een wisse dood wordt gered.

De moordaanslagen verwisselen elkaar af.

Debrot over de Bovenwinden

(Vervolg van pag. 1)

hulp. Het is jammer, aldus de heer Debrot, dat er geen minister meer is, die speciaal belast is met de interinsulaire zaken, en bijgstaan wordt door een rondreizende ambtenaar welke de Gezaghebber en de Administrateurs bv. met begrotingstechnische aangelegenheden kan helpen. Dit zou zeer veel moeilijkheden voorkomen.

In de huidige opzet, aldus de heer Debrot, moet ons oordeel over de bestuursambtenaren mild zijn, doch ons oordeel over de bestuursregeling hard. De Eilandenregeling deugt niet voor de Bovenwinden. Het is trouwens de vraag, of zij deugt voor de Benedenwinden. Het is trouwens de vraag, of zij deugt voor de Benedenwinden. Er moet iets anders komen, dat de eilandelijke autonomie waarborgt, doch tegelijk een goed bestuur garandeert.

Mijn conclusie, aldus de heer Debrot, is, dat er voor de Bovenwinden veel te doen is. Men denke slechts aan electriciteits- en watervoorziening, aan wegenaanleg, de aanleg van een behoorlijk vliegveld, allemaal onmisbar factoren voor een bloeiende touristen-industrie. Dit alles moet gepland en gecoordineerd worden in een Stichting, los van de plaatselijke politieke invloed, met participatie van de Antillen en Nederland en met de bijstand van Nederlandse deskundigen.

Jaarvergadering KVP

Willemstad. — Voor een zeer goed gevulde zaal, hield gisterochtend op Habaai, de Katholieke Volkspartij haar jaarlijkse Algemene Ledenvergadering

Na opening en verwelkoming om 11.00 uur door Voorzitter *E. J. Morkos*, werden de notulen van de vorige algemene ledenvergadering door de 2de secretaresse, *Mej. Adelfa Capello*, voorgelezen, waarna de heer Morkos een overzicht gaf van de activiteiten van de K.V.P. gedurende het afgelopen zittingsjaar. Ook ontvouwde de heer Morkos enkele plannen die de K.V.P. op haar programma heeft staan. Na afloop van zijn rede verzocht Voorzitter Morkos de aanwezigen om op te staan en één minuut stilte te betrachten uit eerbied voor de gedurende het afgelopen jaar overleden K.V.P.'ers.

Hierna werd het woord gegeven aan de heer *Mr I. C. Debrot*, vertegenwoordiger van de K.V.P. in de Staten, die een overzicht gaf van zijn werkzaamheden in de Staten. Ook *Drs B. M. Leito*, fractie-leider in de Eilandsraad, gaf een soortgelijke overzicht van zijn activiteiten in de Eilandsraad gedurende het afgelopen jaar.

Op een prettige wijze bracht de penningmeester van de partij, de heer *Vivian C. Vinck* zijn jaarlijkse financiële rapport uit aan de vergadering. Het was voor een ieder overduidelijk dat, dank zij de activiteiten van deze energieke penningmeester, de partij een gezonde financiële toekomst tegemoet gaat.

Hierna was aan de orde het verkiezen van vijf bestuursleden in verband met enkele vacatures. *Mej. Adelfa Capello* en de heer *H. M. van Delden*, die beiden aan de beurt van aftreden waren, werden herkozen. Er werden ook nog drie nieuwe bestuursleden gekozen, t.w. de heren *James* (Toeristencommissie) *Leander, H. G. Zimmerman* en *E. V. Libier*. Namens de nieuw gekozen bestuursleden voerde de heer E. V. Libier het woord en dankte allen voor het in hen gestelde vertrouwen.

Hierna werd het woord nog gevoerd door partijsecretaris *Pedro M. Maduro* en bestuurslid *S. Rigaud*.

Het nieuw bestuur van de K.V.P. ziet er thans als volgt uit. De dames Mej. A. Capello en Mej. R. M. Pannefiek, de heren E. J. Morkos, H.M. van Delden, P. M. Maduro, V. C. Vinck, W. J. M. van Rosberg, D. L. Capriles, S. W. Rigaud, Drs B. M. Leito, S. A. Bonifacio, A. T. L. Prince, J. Ph. T. Leander, H. G. Zimmerman en E. V. Libier.

Naar wij vernemen zal er a.s. donderdag de functies in het nieuwe bestuur worden verdeeld.

Voorzitter Morkos maakte ook de benoeming bekend van de heren M. (Sjon Tin) Zimmerman van Boca San Michiel en Hypolito Rooijer van Westpunt als leden van de Raad van Advies van de K.V.P.

De Raad van Advies ziet er als volgt uit: De eerw. p. Möhlmann, de heren E. J. Morkos, Dr de la Try Ellis, J. H. Sprockel, Drs B. M. Leito, Mr I. C. Debrot, H. M. van Delden, P. M. Maduro, J. L. Martina, H. Rooijer en M. Zimmerman.

Wegens gebrek aan plaatsruimte moesten enkele verslagen tot morgen blijven overstaan.

New York. — De "New York Times" meldt, dat met ingang van deze zomer alle Amerikanen, die een paspoort willen hebben, moeten zweren nooit tot de communistische partij te hebben behoord.

De Heer en Mevrouw
LIONEL VINCK-DE JONGH
geven met grote blijdschap en dankbaarheid aan God kennis van de geboorte van hun dochtertje, dat bij het H. Doopsel de namen zal ontvangen van
MARIANELA GUADALUPE
St. Elisabeth's Gasthuis.
15 April 1956.

Met vreugde geven wij kennis van de geboorte van onze zoon
RENÉ
P. KOOME
E. KOOME-SOESAN
Caracas.
15 April 1956.

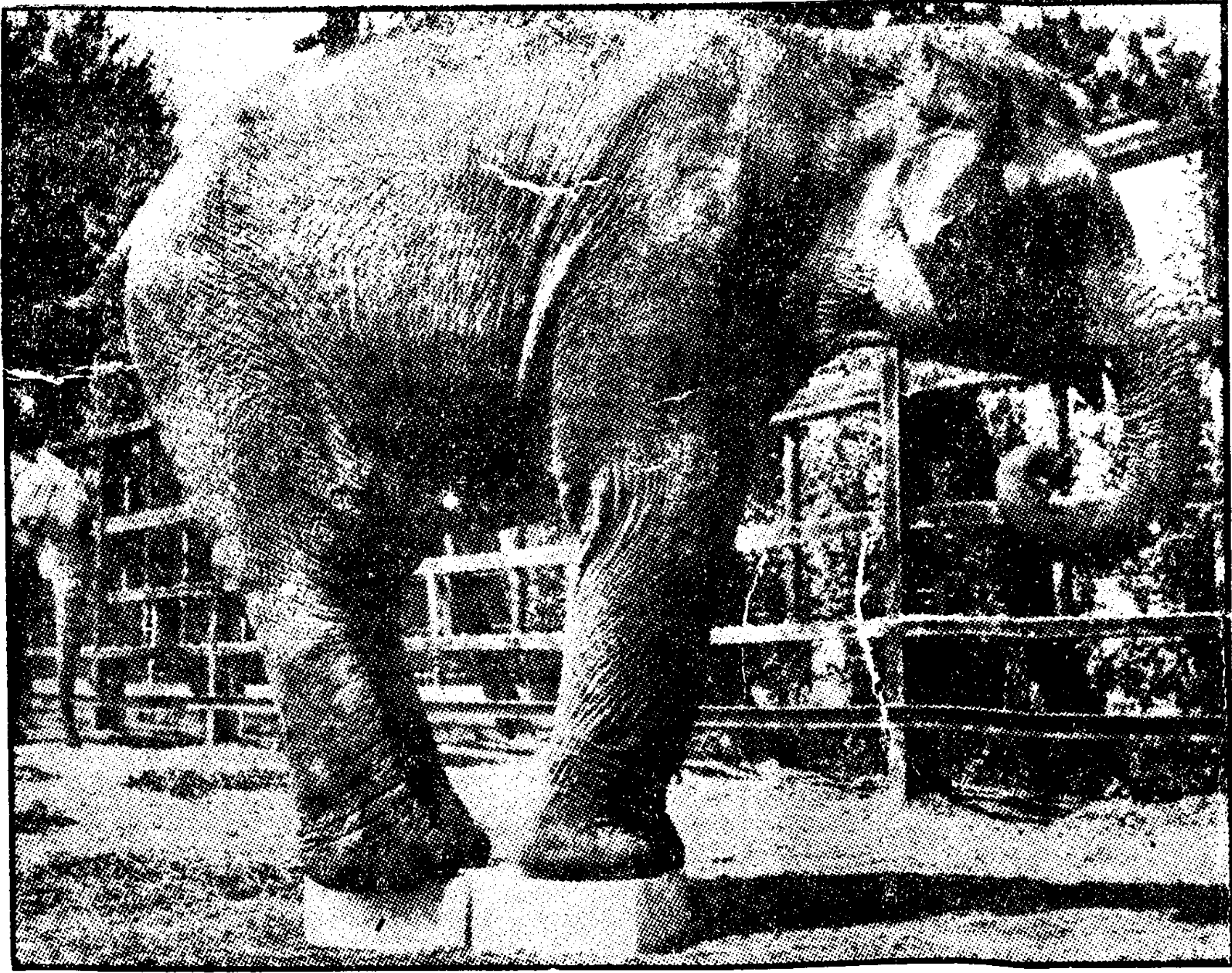
Het besluit van de Wnd. Voorzitter van het Hoofdstembureau voor de verkiezing van de leden van de Eilandsraad van het Eilandgebied Curaçao waarbij ter vervulling van de vacature ontstaan door de ontslagname van de Heer H. L. Broom de Heer Th. A. Ch. Comvalius benoemd is tot lid van de Eilandsraad van het Eilandgebied Curaçao, is ter inzage voor een ieder neergelegd ten burele van het Bevolkingsregister.
W'stad, 5 April 1956.

De Wnd. Voorzitter
C. D. KROON

OPMARS VAN DE KUNSTSTOFFEN IN VOLLE GANG

De eeuw van de plastics is begonnen

(Van een medewerker)

De fantastische mogelijkheden van plastic: deze twee blokken schuimplastic van ieder één kilogram dragen een olifant van twee en een halve ton.

Zonder twijfel, de foto van de olifant staande op enkele blokken schuimplastic is in hoge mate illustratief. Op wellicht geen welsprekender manier kan men de sterkte van de kunststoffen, die een onmisbaar deel van ons leven zijn gaan uitmaken, laten zien. Of het moest zijn door middel van een foto, die vier mannen toont met al hun gewicht springend op de plastic-motorkap van een auto. Maar spreekt voor de huisvrouw, die vooral op de practische mogelijkheden op haar terrein let, niet méér onze ervaring, enkele dagen geleden, toen wij van de zesde verdieping van een groot warenhuis een plastic-beker lieten vallen en hem, na met de lift naar de begane grond gezakt te zijn, op straat onbeschadigd, zonder breuk of barst aantroffen? Niet elk soort plastic - er zijn honderden soorten - is zo sterk. Voor huishoudelijk gebruik en ook voor het speelgoed is er nog te veel in de handel op een koopje gemaakt - het lijkt wel of plastic heel goedkoop moet zijn. Fabrikanten maken nog te veel plastic-goederen voor huishoudelijk gebruik tegen een zó lage prijs, dat men allengs wint de gedachte veld, dat men voor de beste soort een redelijke prijs over heeft. De laatste jaren zijn er soorten in de handel gekomen van uitstekende kwaliteit en van een fraaie vorm, practische voorwerpen, duurzaam en degelijk, waarmede men desgewenst kan gaan voetballen.

In de industriële sector zijn er kunststoffen, de z.g. gewapende plastics, bestaande uit polyesterhars gemengd met een vezel - meestal glasvezel, óók wel hout- of asbestvezel - en de nylon, die ten opzichte van de gebruikelijke grondstoffen als staal, rubber, hout zulke geweldige voordelen hebben, dat er sinds enkele jaren van een zeer uitgebreide toepassing gesproken kan worden. Dusdanig, dat men niet overdrijft als men zegt, dat wij de eeuw van de kunststoffen zijn ingegaan.

Velen verkeren in de mening, dat de kunststoffen gedurende de laatste wereldoorlog in de Verenigde Staten ontwikkeld zijn. De geweldige stoot tot de ontwikkeling is inderdaad in Amerika gegeven. Maar wij kenden reeds eerder celluloid, toepassingen in de vorm van bakeliet en galaliet, die hun gebreken hadden. In Duitsland is voor de oorlog al een plastic ontwikkeld, zodat wij in 1938 reeds serveerbladen en salade artikelen van plastic kenden.

Na de oorlog evenwel dateert onze algemene bekendheid met de kunststoffen. De schaarste aan bepaalde materialen, het nieuwtje uit Amerika spraken, de practische voordelen een daarbij voegde mee. De grote vraag naar plastic goederen verminderde toen bleek, dat niet alle plastics even goed en degelijk waren.

Alleen echter zijn in de laboratoria van de fabrieken dusdanige kunststoffen ontwikkeld, dat men — voor de betere soorten — met een gerust hart de volgende voordelen kan opsommen: zeer licht in gewicht, zeer sterk, onbreekbaar, zeer grote houdbaarheid, uiterst moeilijk brandbaar, roestvrij, krasvrij, bestendig tegen zuren in huishoudelijk gebruik. De vele voordelen in aanmerking genomen kan men de prijs — nogmaals voor de beste soorten — met de beste wil van de wereld niet hoog noemen. Polyaethyleen, polystyleen en melamine zijn de beste kwaliteiten. Verouderingsproeven in laboratoria hebben aangetoond, dat dit nieuwe materiaal, dat in de nog zo jonge praktijk niet volloende beproefd kon worden, zeer vele jaren meegaat, zonder dat de kwaliteit ook maar iets vermindert. De slijtage van rubber bijvoorbeeld kent men hier niet.

Al vindt men hele serviezen in plastic — deze natuurlijk zó hard geperst, dat de onderdelen niet kunnen vervormen (thermoharde is de vakterm in tegenstelling tot thermoplast, de gespoten plastic die wel kan vervormen) — een sauskom is er nog niet bij, evenmin als een plastic kookpan bij een keukenuitzet. De plastic wordt namelijk nog niet „vuurvast" verkocht, binnenkort wel. Tot voor kort bestond er geen kunststof die tegen een temperatuur van 100 graden of meer bestand was. Nu heeft men echter al plasticsoorten die tot 140 à 150 graden hitte bestendig zijn. Zelfs is er al een soort die 400 graden kan verdragen. Deze is zeer geschikt voor gebruik in de chemische industrie. Zelfs kokend zwavelzuur kan aan deze plastic geen schade doen.

De ontwikkeling gaat voort. Bij Dupont en de Bacelite-company in Amerika, in Italië en Duitsland werken knappe chemici aan de vervolmaking van dit afvalproduct van steenkool, dat vrijkomt bij de vervaardiging van synthetische rubber. Zeer zeker — zo is de verwachting — zal deze nevenindustrie de rubberindustrie verdringen.

Onnoemelijk groot terrein

De toepassing bestrijkt een onnoemelijk groot terrein. Op huishoudelijk gebied beperken wij ons tot het noteren van wasknijpers en pannesponsjes tot broodtrommels, afwasbakken, emmers en badkuipen. De gebruikmaking van plastic in de cosmetische industrie is zeer uitgebreid. De industriële toepassing is enorm: In Amerika worden autocarrosserieën in serie van plastic vervaardigd, er zijn plasticboten uit één stuk. De straaljagers die van overzee worden aangevoerd zijn in een plasticcocon gespoten. Door het geringe soortelijk gewicht in verhouding tot de sterkte wordt deze kunststof bij voorkeur aangewend voor vliegtuigen. Van een deel van de K.L.M.-vloot zijn de neuzen van de vliegtuigen van plastic, het interieur eveneens, de vloeren, wanden en bagageruimte van gewapend plastic, zelfs de antennemasten. Van de Fokker Friendship bestaat ongeveer 15 pct. van de constructiedelen uit gewapend lastic. Een superstratosfeervliegtuig is — behalve de motor (hiervan echter weer vele onderdelen) — van deze kunststof vervaardigd.

Verdere toepassingen van gewapend plastic: hangars voor vliegtuigen, golfplaten ter bescherming voor de regen, die infrarode en ultraviolette stralen doorlaten, kogelvrije soldatenvesten (die in de Korea-oorlog zeer goede diensten hebben bewezen), tankwagens, sleden voor transport in de Poolstreken, containers voor levensmiddelen, koffers voor zuurstofapparaten (die de expeditie naar de top van de Mount Everest hebben meegemaakt). In de oorlog waren de landingsvaartuigen van gewapend plastic.

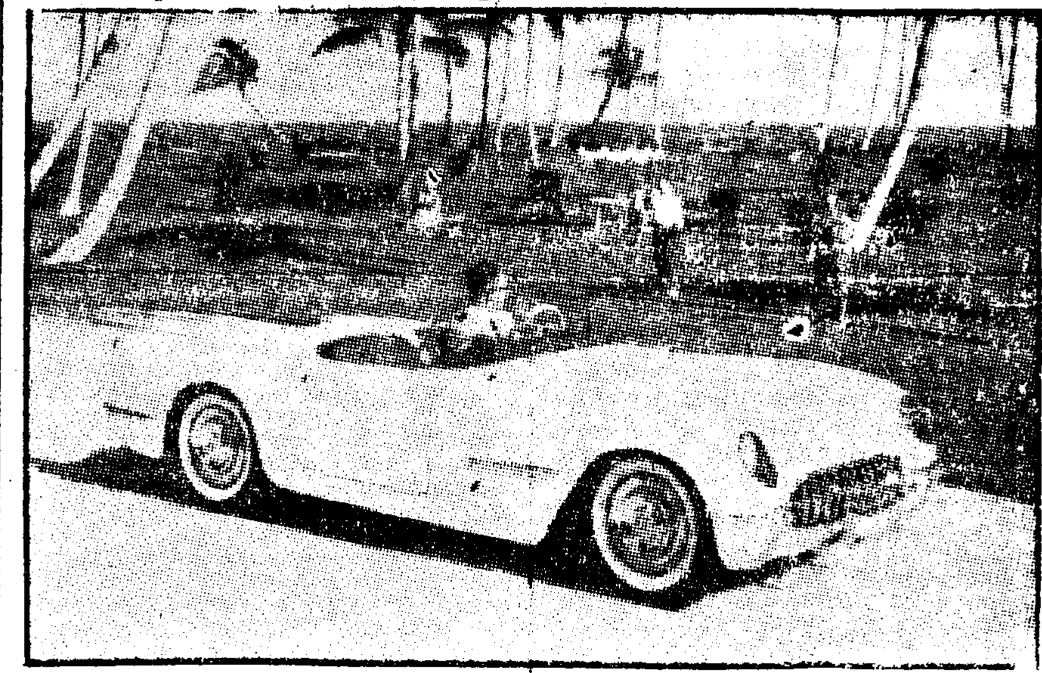
Denk eens aan de voordelen van een plastic-boot: volkomen lekvrij, geen mogelijkheid tot rotten of roesten, grote veerkracht en weerstand tegen slag of stoot; daarnaast geringe onderhoudskosten. Of van 'n plastic emmer: geen lekkage, roestvrij, zeer licht, niet te beschadigen. Zie eens een gieter, fraai van vorm, uit één stuk, niet van metaal te maken, en daarnaast: soepel, onbreekbaar, licht, krasvrij.

Dan de toepassing van de zeer sterke nylon (ook 'n plastic) behalve voor de mode (overhemden, sokken, lakens, regenjassen, kousen, lingerie, paraplui-es, enz.) ook voor de industrie: lagers, spoelen, tandwielen, drijfriemen, telefoonkabels, waterleidingbuizen; voor de tandheelkunde: injectiespuiten, borstels en slangen, drinkbekers; verder voor het huishoudelijk gebruik: tandenborstels, onderdelen van ijskasten, onderdelen van wasmachines, grasmachines, scheerapparaten, brilmonteuren, borstels en kammen.

De Nederlandse nylon, Akulon, heeft een buitengewone taaiheid, hoge weerstand tegen slijtage en een lage wrijvingscoëfficient. Vergeleken met staal werken de Akulon-tandwielen praktisch geluidloos. Hierdoor vermindert de slijtage, veroorzaakt door trillingen, ten zeerste. Smeren is vaak overbodig.

Enkele andere interessante toepassingen: doorzichtig, waterproof verpakkingsmateriaal (een rage in Amerika), onverslijtbare lichtgevende plastic, tegels en wanden, de laatste steeds fris van kleur, kleurecht voor **jaren in plaats van maanden, hengels** en camera's, schoenzolen (een postbode op Long Island versleet in vijf weken een leren zool, in eenentwintig maanden een plasticzool), dekken van oorlogsschepen van anti-slip plastic, wegpunaises, verkeersaanduidingen op de weg, die twintig maal zo lang mee gaan als de gebruikelijke verf.

Weet men dan dat in Amerika de tafels en stoelen, ook de badkuipen en zwembaden van plastic ontworpen worden, dat er zeer fraaie koffers van plastic in de handel zijn, dat goten en regenpijpen van plastic worden vervaardigd, evenals hele bureaux en ijskasten, televisietoestellen, dat zelfs in Nederland, enig ter wereld, allerlei insecten, schildpadden, zelfs diepzeevissen in plastic-glas worden „ingebed", een conservering niet meer op sterk water, dan ontkomt men niet aan de indruk — ook degenen die een aversie tegen de plastic in het huishoudelijke gebruik hebben — dat, zoals in de aanhef werd gezegd, de eeuw van de kunststoffen is begonnen. Wij zijn al aan de plastic auto toe; het zal niet lang meer duren, zo is de verwachting, dat wij ook het plastic vliegtuig, het plastic spoorrijtuig en het plastic huis zullen ervaren als iets van onze tijd. De opmars van de kunststoffen is in volle gang. Een grote omwenteling voltrekt zich. De voordelen zijn groot. De uitwerking op de industrieën, welker materiaal door de kuststoffen vervangen wordt, is niet te peilen.

De eerste in serie vervaardigde auto, waarvan de carrosserie geheel van plastic is (fiberglas en kunsthars). De bodem (3x1.80 m) is uit één stuk vervaardigd en weegt 35 kg. De plastic is ijzersterk.

Deze Italiaanse zeilboot is geheel van plastic vervaardigd; de zeilen zijn van nylon.

Paus over beleefdheid in het verkeer

Vaticaanstad. — Z.H. de Paus heeft in een toespraak tijdens een bezoek van de directie van de automobielclub van Rome aangedrongen op het tonen van beleefdheid in het verkeer. "Laat het u een erezaak zijn uw dikwijls natuurlijke ongeduld te beheersen en een weinig van uw eigenliefde te offeren om die vriendelijkheid te tonen, die een der kenmerken van ware naastenliefde is. Dan zult u betreurenswaardige ongelukken vermijden".

Amerikaans senator wil Olympisch Fonds stichten

Washington. — De Amerikaanse senator Warren G. Magnuson heeft het verlangen uitgesproken, dat de Amerikaanse regering een Olympisch Fonds sticht waaruit mede de kosten kunnen worden gedekt, verbonden aan de uitzending van Olympische ploegen.

Volgens zijn voorstel zou het ministerie van financiën van de $ 8 miljoen, die jaarlijks in de vorm van belastingen worden opgebracht door de sport, $ 750.000 in dit fonds moeten storten.

Nieuws in het kort

Londen. — Volgens door de "News Chronicle" gepubliceerde resultaten van een door het Gallup Instituut ingesteld opinieonderzoek, keurt 62% van het Engelse volk het bezoek van de Russische leiders Boelganin en Chroestsjef goed; 21% is er tegen en 17% heeft geen mening. 39% gelooft dat het bezoek goede resultaten voor Engeland zal hebben en 12% meent dat het bezoek nadelig zal zijn voor het land.

John Snor, stichter-directeur van de "Holland Bulb and Nursey Company" in Ontario (Canada), is op 69-jarige leeftijd te Mexicostad overleden; hij werd geboren in Utrecht en kwam veertig jaar geleden met vrouw en dochter naar Canada, waar hij meewerkte aan de ontwikkeling van Holland Marsh, een landbouwdistrict ten Noorden van Toronto, om Nederlandse immigranten tijdens de depressi aan een bestaan te helpen.

Een schilderij, dat de Nederlandse schilder Frank de Bruin Valerius van president Eisenhower had gemaakt, is naar het Witte Huis gezonden.

Een achtjarige jongen uit de Amerikaanse staat Oklahoma had een afbeelding van het schilderij in de krant gezien. Hij schreef aan de Nederlandse schilder, die het schilderij had vervaardigd, waarop deze, getroffen door de brief van de jongen, besloot het hem voor twee dollar en 29 cent af te staan. De jongen bood daarop zijn aankoop aan mevrouw Eisenhower aan. F. de Bruin Valerius schildert thans te Toronto, in Canada.

Het slot Luetetsburg, bij Norden in Oost-Friesland, is geheel door brand **verwoest. Een kostbare bibliotheek, schilderijen en een waardevol meubilair** gingen in vlammen op.

Het "culturele comité van Europa", dat onder voorzitterschap van Denis de Rougement te Straatsburg bijeen is geweest, heeft besloten een boek over de éénwording van Europa samen te stellen, getiteld "Europa en de Europeanen". De redactie is toevertrouwd aan prof. Max Beloff uit Oxford.

Franse departementen. — Volgens een offcieel communiqué, dat onlangs door de prefect van Guadeloupe werd vrijgegeven, is het station voor landbouwkundige dierkunde van het Regionaal Centrum voor Agronomisch Wetenschappelijk Onderzoek, dat onder de Minister van Landbouw werkzaam is, thans open voor alle beroepsorganisaties (bv. Landbou Syndicaten, Technische Centra enz.) en voor alle landbouwers en veehouders van alle Franse Caraibische departementen, die aan zijn diensten behoefte hebben (Match).

Rome. — Van 9 tot 26 juni a.s. zal het vijfde eeuwfeest van het eerherstel van Jeanne d'Arc in Rouaan herdacht worden met godsdienstige en burgerlijke plechtigheden, met kunst- en sportmanifestaties. Er wordt een tentoonstelling over Jeanne d'Arc ingericht. Op 24 juni wordt de kathedraal van Rouaan, gedeeltelijk gerestaureerd na de in de oorlog ondergane vernielingen, plechtig heropend, in tegenwoordigheid van de apostolische nuntius en de dag daarna geconsacreerd.

Vormt Rusland een „Vrijwilligersbrigade"?

De Sovjet-Unie recruteert veteranen uit de tweede wereldoorlog uit haar Mohammedaanse republieken om een „vrijwilligers"-brigade te vormen, die klaar moet staan ingeval van een Arabisch-Israëlisch conflict, aldus verneemt U.P. uit betrouwbare bron in Wenen.

In de afgelopen twee maanden zijn in de Sovjet-republieken Kazakhstan, Tadsjikistan en Utsjbekistan veteranen opgeroepen, terwijl tegelijkertijd Russische Mohammedaanse soldaten, die ingedeeld waren in de bezettingstroepen van het Rode Leger in de Oost-Europese satellietlanden naar kazernes in hun eigen land werden overgeplaatst.

Tokio. — Volgens een woordvoerder van de Amerikaanse legerleiding in het Verre Oosten zullen tegen het einde van dit jaar 11.000 man Amerikaanse troepen uit Japan worden teruggetrokken. Het aantal Amerikaanse troepen dat in Japan gelegerd blijft, is geheim.

Hong Kong. — In communistisch Shina zijn 27 grote steden door luchtlijnen verbonden, terwijl het nationale luchtnet weer aansluit op diensten met meer dan dertig landen, aldus blijkt uit een bericht van het communistische persbureau "Nieuw China".

's-Gravenhage. — Gisteren overleed in de ouderdom van 60 jaar de heer D. J. Gerritsen, voorzitter van de Algemene Rekenkamer en oud-directeur der Rijksbegroting.

Moskou. — De Britse ambassadeur te Moskou, Sir William Hayter zal als eerste Westerse diplomaat voor de televisie van Moskou verschijnen. Hij zal namelijk een praatje houden over het bezoek van Chroestsjef en Boelganin aan Engeland.

Paramaribo. — 's Lands Bosbeheer is begonnen de eerste bosontsluitingsweg aan te leggen. Tussen de Moeroeen de Frans Kreek aan de Saramacca zijn dertig man aan het werk om het pas open te leggen. De weg zal ongeveer 24 km lang worden en moet in november afkomen.

Londen. — Sir Winston Churchill is geïnstalleerd als ereburger van het dorpje Roquebrune, nabij Nice, waar hij sedert 12 januari verblijf houdt.

WELDOENER stichtte „Forseight Foundation", instituut ter aanmoediging van studie

Maagden Eilanden. — De bibliotheek van de High School van Charlotte Amalie werd op 9 januari 1956 officieel geopend voor gebruik door de leerlingen en leerkrachten, toen zij van de Kerstvacantie terugkwamen. Mevr. Ruth A. Taussig heeft $ 2.500.— gestort in het Charles William Taussig Herdenkings Fonds, een door haar gesticht fonds om de bibliotheek van de High School van boeken te voorzien.

Uit dit Fonds zullen alle benodigde naslagwerken aangeschaft worden, welke gewoonlijk zo kostbaar zijn, dat de meeste bibliotheken zich die niet kunnen veroorloven, en voorts de aanvankelijke behoeften aan wetenschappelijke werken. Er zal geen romanliteratuur uit dit fonds aangeschaft worden. De enige voorwaarde, die mevr. Taussig bedong bij het beschikbaar stellen van de gelden, was, dat de boekverzameling uit die gelden aan te schaffen genaamd zullen worden „Charles William Taussig Herdenking-verzameling".

Het is passend, dat deze verzameling bekend en gewaardeerd wordt als „Charles William Taussig Herdenking Verzameling", omdat de weldoener en zijn weduwe grote belangstelling voor de Maagden-eilanden hebben getoond, alsmede in alles wat op het Caraibische gebied betrekking heeft. De heer Taussig werd als lid van de Adviesraad voor de Maagdeneilanden, die onder President ranklin Delano Roosevelt werd ingesteld, tevens lid van de Anglo-Amerikaanse Caraibische Commissie van het begin af. In 1946 ging deze Commissie op in de Caraibische Commissie, toen de twee overige souvereine staten, die in West-Indië vertegenwoordigd zijn, Frankrijk en Nederland, werden opgenomen. De heer Taussig, die terecht beschouwd kan worden als de geestelijke vader van de Anglo-Amerikaanse Caraibische Commissie, de voorgangster van de Caraibische Commissie, was de eerste Commissaris voor de Verenigde Staten in deze Commissie van 1942 af tot aan zijn overlijden in 1948. Hij was in het bijzonder over de Maagdeneilanden in al hun vitale problemen bezorgd, doch meer speciaal in de aangelegenheden van onderwijs en maatschappelijke ontwikkeling. Verscheidene jaren voor zijn dood stichtte de heer Taussig de „Forseight Foundation" aan welke stichting hij een bedrag schonk met het doel in enige mate de hulp aan Volksontwikkeling en opvoeding in West-Indië voort te zetten, in het bijzonder voor de Maagdeneilanden.

De „Forseight Foundation" heeft beurzen verleend om veelbelovende studenten van de Maagdeneilanden in de gelegenheid te stellen hun studies in de Verenigde Staten te voltooien, zodat zij kunnen terugkeren om hun land te dienen als leraren, administrateurs, bibliothecarissen, enz. Een achttal studenten heeft van deze beurzen gebruik gemaakt en een aantal anderen heeft subsidies ontvangen voor **zomercursussen. Tot op heden werd $ 18.000.—** voor deze doeleinden besteed. De schenking aan de High School van Charlotte Amalie staat naast het fonds voor beurzenverlening, omdat zij gegeven werd om een bijzonder acute nood te lenigen.

Dr Vera Rubin, van de Columbia Universiteit, te New York, de directeur van het opleidingsprogramma voor wetenschappelijk onderzoek van het nieuwe instituut voor wetenschappelijk Onderzoek en Practisch anttropologisch werk in de tropen, heeft onlangs een bezoek gebracht aan Kent House, het Hoofdkantoor van de Commissie te Trinidad. Gedurende haar reis door het Caraibische gebied heeft zij besprekingen gevoerd met functionarissen van de Universiteit van Jamaica en van de Universiteit van Puerto Rico, alsmede leidende figuren in de maatschapelijke wetenschappen in Haiti, Martinique en Barbados.

Het instituut werd verleden jaar opgericht en staat onder auspiciën van de afdeling Anthropologie van de Columbia Universiteit in samenwerking met anthropologen van de Brandeis universiteit, Vassar Hogeschool en Yale Universiteit.

Het instituut betoogt in het bijzonder de studie van personen uit het Caraibische gebied in de Verenigde Staten aan te moedigen. Het instituut auspicieert ook korte zomercursussen van tien weken om Amerikaanse studenten naar het Caraibische gebied te latx komen. Van de zomer bijvoorbeeld, leid Prof. Robert Manners van de Brandeis Universiteit een groep in Barbados, die een vissers- en landbouwersgemeenschap zal bestuderen.

Het instituut auspicieert ook een aantal studies van gemeenschappen door beroemde wetenschappelijke onderzoekers in het Caraibische gebied — in het bijzonder op de Bovenwindse eilanden van de Nederlandse Antillen, Haiti, Martinique en het eiland San Andres tegenover de kust van Nicaragua. Bovendien helpt het Instituut de Universiteit van Jamaica met een taalonderzoek in Brits West-Indië en het verzorgt de uitgifte van een gemeenschapsstudie over Cuba, door Carl Withers.

Het instituut werd gesticht voor de versteviging van de maatschappelijke wetenschappen en studies in het Noord Oostelijk deel van de Verenigde Staten. In andere streken in het bijzonder Florida en midden Westen, aan de Northern universiteit, zijn er reeds actieprogramma's in de uitvoering voor cultureel en maatschappelijk onderzoek van het Caraibisch gebied.

Een van de hoofdindrukken van het Caraibische tournee van Dr Rubin was de noodzaak door vele geleerden geuit om een conferentie over Maatschappelijk wetenschappelijk onderzoek in het Caraibische gebied te houden. Hij koestert de hoop, dat het Instituut in samenwerking met andere organisaties er in zal slagen een dergelijke conferentie misschien in 1957 te organiseren.

Schilderij uit Londense Tate Galerij gestolen

Londen. — Een waardevol schilderij van de Tate Gallery te Londen wordt vermist. Het betreft de "Jour d'Ete" van de Franse impressionistische schilderes Berthe Morisot. De politie neemt aan, dat het schilderij, dat NAf 50.000 waard is, door Ierse patriotten is gestolen. Het schilderij is met 38 andere door Sir Hugh Lane, een kunstverzamelaar, die directeur was van het nationaal museum van Ierland, vermaakt aan Tate Gallery. Kunstliefhebbers in Ierland betwisten de wettigheid van de legaat.

De universiteit van Moskou heeft de Amerikaanse universiteit van Harvard voorgesteld tijdens het komende academische jaar een professor en verscheidene studenten uit te wisselen, zo meldt de "New York Times".

Bij het dorpje Ratil in Lapland heeft een eland een verwoed gevecht geleverd **met twee beren, die hij waar**schijnlijk in hun winterslaap had gestoord. De eland doodde de twee beren, doch werd zelf zo ernstig gewond, dat hij kort na zijn overwinning is overleden.

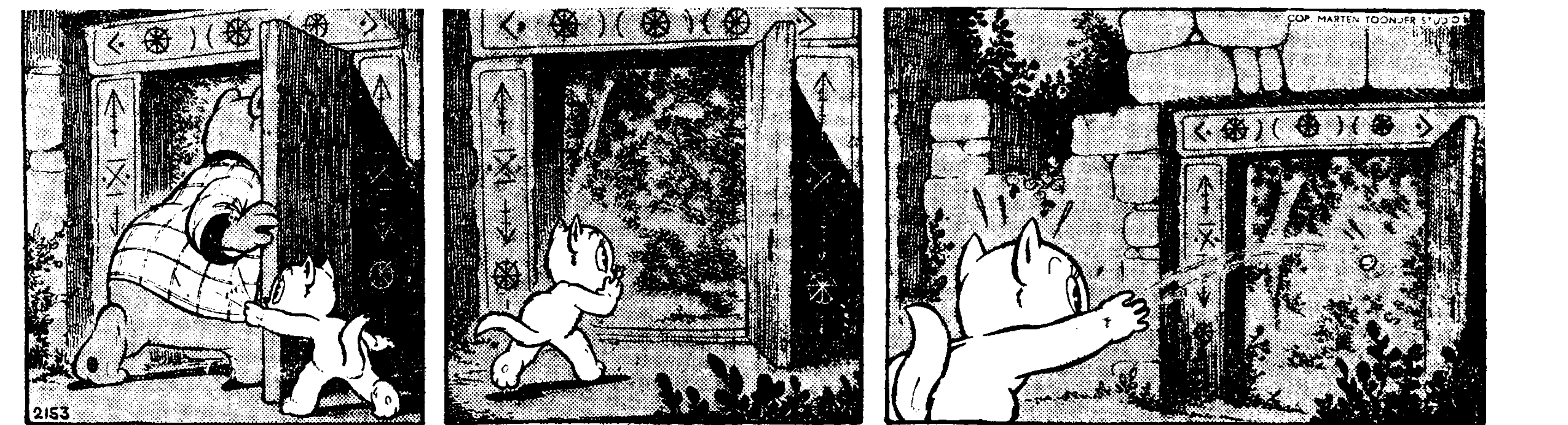
De Oostduitse politie heeft langs de grens met West-Duitsland vlak langs de grond draden gespannen om te verhinderen, dat vluchtelingen 's nachts naar het Westen uitwijken. Als deze draden aangeraakt worden, gaan lichtfakkels branden als waarschuwing voor de politie.

Limoges. — In de centrale van de Franse commissie voor atoomenergie te Saint Sylvestre, nabij Limoges, hebben 200 arbeiders het werk neergelegd, teneinde looneisen kracht bij te zetten.

Op Sardinië zal een basis voor het afvuren van geleide projectielen worden gevestigd. De plaats van de basis, waar volgens A.F.P. overigens het werk reeds begonnen is, wordt nog geheim gehouden.

De laatste grote Japanse oorlogsmisdadiger, die nog in de Soegamogevangenis in Tokio verbleef, luitenant-generaal Satto, is op erewoord vrijgelaten. Hij is hoofd van het militaire bureau van het Japanse ministerie van oorlog geweest. Hij heeft meer dan tien jaar gevangen gezeten. Sato werd na de oorlog veroordeeld tot levenslange gevangenisstraf.

TOM POES: Heer Bommel gaat vereeuwen

2153 — Heer Bommel stoorde zich niet aan de waarschuwingen van Tom Poes. Hij wierp fors de deur open en betrad de drempel.

„Dit is mijn huis!" zei hij driftig. „Het ís alles wat ík nu nog heb. En die baron is hier vanmorgen uitgekomen, zei je? Wel, dan ga ik er vanavond in. Trouwens, ik zou niet weten wat voor vreemds er aan de hand kan zijn met dit deurtje. Het is gewoon maar een doorgang van de ene partij bomen naar de andere! Bah!"

Met deze forse woorden stapte hij door de opening en was verdwenen. Hélemaal verdwenen.

Tom Poes bleef enkele ogenblikken ongelovig staan kijken naar de struiken aan de andere kant van de drempel. De nachtwind blies zachtjes door de takken en een uil kraste droevig in de vervallen toren. Maar verder was er geen geluid.

„Dat is erg!" mompelde Tom Poes. „Heer Ollie is zo helemaal verdwenen, dat hij niet eens meer geluid maakt. Hij is dus ook niet in een kuil gevallen of zo. Hij is gewoon maar weg alsof hij nooit bestaan heeft!"

Een beetje angstig keek hij om zich heen. De spookachtige omgeving begon op zijn zenuwen te werken en een ogenblikje lacht hij er zelfs over om weg te lopen en het heer Bommel maar zelf uit te laten zoeken. Maar toen vermande hij zich.

Hij ging in de deuropening staan en begon te roepen. Zijn stem galmde hol tussen de dichte bomen en een vogel vloog verschrikt op. Maar verder gebeurde er niets.

Toen kreeg Tom Poes ineens een idee. Hij greep een steen van de grond en wierp die door het gat. En toen zag hij duidelijk in het maanlicht, dat de kiezel in de lucht verdween op het moment, dat hij aan de andere kant van de drempel kwam......

KUNSTENAARS OP 'T KASTEEL

Cultuurschatten in handen van cultuurdragers

(Van een correspondent in Nederland)

In Nederland doet zich onder de kunstenaars een verschijnsel voor, dat men langzamerhand wel epidemisch mag noemen: zij betrekken de een na de ander een kasteel of een gebouw met de allure van een kasteel. Minder doen zij het niet meer.

Bertus Aafjes, dat weet iedereen, woont met zijn gezin op Kasteel Hoensbroek. De schilder Harry Koolen heeft kasteel ter Worm, nabij Heerlen, te zijner beschikking, Peter Roovers dwaalt door het zijne in Heyen, Teun Roozenburg in Oost-Maarland (gemeente Eysden) en Ad de Haas in „Strijthagen". Zij allen en nog vele anderen hebben hun toren, zij het dan niet van ivoor, maar van reële, goede steen. Wij hebben dezer dagen enkelen van hen op hun landgoederen opgezocht, gedreven door de overigens niet beslissende vraag, hoe zij zich nu wel als kasteelheren zouden voelen. Welnu, wij kunnen u verzekeren heel goed. Als kunstenaars namelijk. En over het algemeen hebben wij de indruk gekregen, dat zij op gezette tijden met voldoening constateren: „My castle is my home". Om alle pijnlijke misverstanden te voorkomen zij vooropgesteld, dat kunstenaars in Nederland niet dermate in weelde baden, dat zij in staat zijn zich tegen royaal geld een kasteel aan te schaffen. Die zaken liggen in werkelijkheid wel iets anders en wel in het bijzonder in de provincie Limburg. Het is inderdaad zo, dat men in Limburg wel kon spreken van een overschot aan kastelen aan de ene zijde en bepaald van een nijpend gebrek aan woon- en werkruimte aan de andere zijde; dat wil zeggen, aan de zijde van de kunstenaars. En toen is men er, in Limburg, listig gaan redeneren. Oude kastelen, zo moet de gedachtengang zo ongeveer geweest zijn, zijn cultuurschatten, kunstenaars cultuurdragers; laten wij, om beider bestwil, de schatten aan de dragers toevertrouwen. En niemand zal durven beweren, dat dat geen móóie gedachte was. Men - „de mijn" of een bepaalde gemeente, al naar gelang de situatie - men ging er dus toe over een bepaald kasteel of gedeelte daarvan tegen een schappelijke huur ter beschikking te stellen van een bepaald kunstenaar.

LINKS: Ad de Haas en Harry Biessen voor hun kasteel „Strijthagen". RECHTS: Hans Berghuys en zijn echtgenote op de dag, dat zij hun burcht betrokken.

Zo ging het meestal, zeiden wij. Niet altijd. Bijvoorbeeld niet met de beeldhouwer Teun Roozenburg. Maar hij is dan ook, als wij ons niet vergissen, de pionier op het gebied van het (cultureel) een kasteel bezitten. In 1941 al, weggejaagd door het spookbeeld van de „Cultuurkamer", trok hij met twee collega's, Damsté en Hannie Rädecker, per fiets naar Zuid-Limburg. Onderling hadden zij afgesproken: we gaan niet weg zonder een kasteel gekocht te hebben. Een, in het licht van die tijd gezien, niet zó voor de hand liggend maar wel aantrekkelijk voornemen.

In het land van, een vooralsnog vrij vage, belofte aangekomen gingen zij even simpel als direct te werk. Zij belden bij verschillende monumentale gebouwen aan en vroegen gewoon: „Is dit kasteel soms te koop". De reacties van de aldus aangesprokenen varieerden nogal. „Sommigen gooiden de deur voor ons neus dicht, maar anderen waren erg vriendelijk", zegt Roozenburg. Totdat iemand zei: „Ga eens in Eysden kijken, daar ligt misschien wel wat". De drie kunstenaars trokken onmiddellijk naar het tegen de Belgische grens aangevlijde plaatsje en vonden er inderdaad een oud, in tamelijk vervallen staat verkerend, kasteel. De graaf, die ergens in het dorp woonde, bleek onmiddellijk bereid tot een gerieflijke transactie. En het kasteel was hún; een feestelijk feit, dat zij meteen op een terrasje zijn gaan vieren.

Sinds het jaar 1941 moet er het een en ander veranderd zijn op kasteel Oost-Maarland.

Van vervallenheid is beslist geen sprake meer, want Teun Roozenburg heeft zich een voortreffelijk kasteelheer getoond en hij is er werkelijk, samen met zijn echtgenote, in geslaagd zijn veste zó te beheren en in te richten, dat men gevoeglijk van een paradijselijk lustoord kan spreken. En hij heeft er dan ook, naar zijn eigen zeggen, „wortel geschoten". Zijn makkers van het eerste uur zijn hem echter min of meer ontrouw geworden. Damsté kreeg al spoedig heimwee naar de stad, of, om nogmaals de kernachtige woorden van Roozenburg te citeren, naar „het piepen van de tram in de bocht". Het overvalt hem zelf trouwens ook op gezette tijden en één keer in de maand brengt hij dan ook wel met zijn vrouw een kort bezoek aan Amsterdam.

Roozenburg en zijn vrouw, schilderes van betekenis, bewonen dus hun kasteel met verve. Maar zij laten kennelijk ook anderen graag delen in hun vreugde. Niet alleen dat zij sinds geruime tijd inwoning hebben van enige, naar het schijnt bij tijd en wijle nogal tumultueuze, Poolse vluchtelingen, maar laatst hebben zij ook een tuinfeest gegeven, waarvoor het ballet van de Nederlandse Opera in de hoofdstad helemaal naar Eysden kwam. In Zuid-Limburg gonst het nóg een beetje na over die festiviteit.

Tummers en Jean Viehof in de Schelmentoren en [illegible] in de daar nog aanwezige krotten.

Ad de Haas, die, zoals gezegd, in „Strijthagen" nabij Heerlen is ingetrokken, bewoont zijn kasteel weer heel anders. Hij heeft er, naar het ons wil voorkomen, een echte burcht van gemaakt. Een vrij ontoegankelijke burcht zelfs, als wij het goed hebben begrepen. En dat duidt dan beslist niet op een gebrek aan gastvrijheid zijnerzijds. Hij heeft echter — en zeker niet zonder reden — een kennelijke weerzin tegen sommige maatschappelijke verschijnselen en misschien wel tegen de „wereld". In ieder geval wenst hij met zijn vrouw en drie kinderen in een eigen wereld te leven. En wie zou hem dat misgunnen? Maar een zekere „onverzettelijkheid tegen de buitenwereld" heeft hij dus wel in acht te nemen. Zijn prachtig, maar vrij ontoegankelijk gelegen kasteel biedt hem daartoe gelukkig royaal de gelegenheid. Verder maakt hij schilderijen; felle portretten, waaronder een van Einstein, dat hij juist in opdracht heeft gemaakt. Ook toonde hij ons een zeer indrukwekkend Passieverhaal in zwart-wit.

Overigens, Ad de Haas hééft een mede-bewoner. Dat is de musicus Harry Biessen, pianist, mede-oprichter en dirigent van het Mijnstreek-kamerorkest. Hij is ongetwijfeld een zeer ambulant kasteelheer. En hij heeft op „Strijthagen" dan ook alleen een werkkamer, waarin een vleugel en een bed de meest vooraanstaande meubelstukken zijn. Het kasteel-isolement ligt hem kennelijk niet zó. Maar hij is dan ook een zeer bezig man, die lessen geeft, in Eindhoven een harmonie-orkest van tachtig man dirigeert en die wij pas goed leerden kennen toen wij hem dezer dagen een amateur-symfonie-orkest op een repetitie zagen drillen. En wij menen toen begrepen te hebben dat zijn stilte die is van de klankgeworden stilte der muziek. Voor de rest is Harry Biessen er direct voor om, gezeten achter een gulden glas pils, de huidige, liefst culturele, stand van zaken aan een uitvoerig onderzoek te onderwerpen. Hij houdt zijn kasteel meer achter de hand. En het zal hem ongetwijfeld een toevlucht zijn als het hem op de een of andere manier te bar wordt.

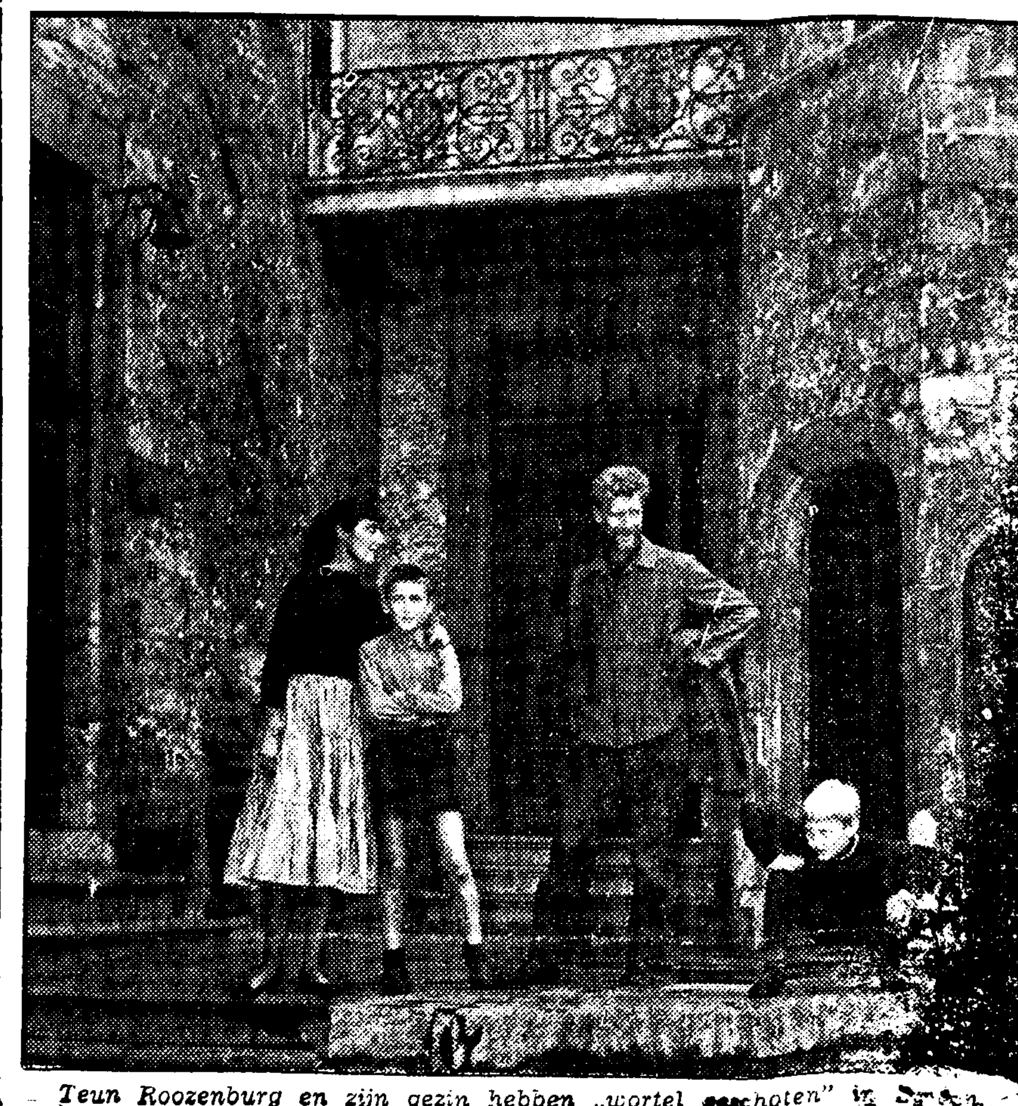
De Schelmentoren

Wij willen niets onvriendelijks zeggen, als wij beweren dat Nic. Tummers, beeldhouwer, en Jean Viehof, kunstschilder, niet helemaal ten onrechte hun intrek hebben genomen in het bouwwerk, dat in Heerlen de Schelmentoren wordt genoemd. Zij maakten op ons, vooral in combinatie met elkander, inderdaad een enigszins schelmse indruk. Schelms, dan te verstaan in de mooie, klassieke zin van het woord. Het is hun ernst met hun vrolijkheid. En vooral met de kunst. Daar valt niet aan te twijfelen. En Tummers heeft daarvan, behalve door zijn werk, blijk gegeven door een groot aandeel te hebben in de dikwijls verfrissende activiteit van een kring van jonge kunstenaars, die zich „Galérie-Zuid" noemde, maar die helaas inmiddels is verdwenen, of althans op het punt van verdwijnen staat.

De Schelmentoren, waarin beide heren hun atelier hebben gevestigd, is een merkwaardig bouwwerkje, dat pal in de buurt van de St. Pancratiuskerk staat. Het ligt echter zo afdoende ingebouwd, dat zelfs sommige Heerlenaren het bestaan er van nooit hebben opgemerkt. Maar de toren leunt inmiddels tegen een mooi stuk geschiedenis aan. En wij mogen dan wel zo vrij zijn te citeren uit een Bulletin van de Heerlense Historische Kring „Het land van Herle", waarin de heer L. van Hommerich, Gemeente-Archivaris van de mijnstad, het een en ander over de historische achtergrond van de Schelmentoren onthult. Hij constateert dan, dat het gebouw in de loop der eeuwen — te beginnen zo ongeveer in 1244 — zes bestemmingen heeft gehad. Het was om te beginnen „onderdeel der plattelandsversterking van Heerlen" en daarna was het, zo schrijft de heer Hommerich in een bijzonder joyeus proza, „deterneringshuis, waar tevens het gerechtelijk vooronderzoek plaats had. Op de bovenste verdieping was de folterruimte en 3 cachotten. In 1773 zaten hier achtereenvolgens 37 bokkenrijders te brommen, die allen zijn opgeknoopt aan de Hooghees".

Deze gruwelijkheid wordt dan gelukkig weer enigszins goed gemaakt door het feit, dat de toren tenslotte achtereenvolgens dienst deed „als nachtwachtlokaal voor de nachtpolitie tijdens de eerste 30 jaren van de 19e eeuw" en „als startpunt voor de grote Sociale Beweging van dr. Poels; hier was een tijdlang de centrale gehuisvest van de Nederlandse R. K. Mijnwerkersbond". Het verleden van de Schelmentoren was dus alles bij elkaar tóch wel mooi, maar het ziet er naar uit, dat zijn toekomst door toedoen van Nic. Tummers en Jean Viehof nog rooskleuriger zal zijn.

En tenslotte dan de, zoal niet in jaren dan toch naar de anciënniteit gerekend, jongste kasteelbewoner. Wij overrompelden min of meer de romancier en journalist Hans Berghuys, toen hij bezit aan het nemen was van zijn burcht. In vroeger tijden zou men in dit geval er van kunnen spreken dat hij aan het veroveren was, nu moeten wij heel prozaïsch constateren dat hij juist bezig was te verhuizen van zijn flat in Kerkrade naar het kasteel Oud-Ehrenstein, gelegen in de nabijheid van die stad. En hij liep dus nog ietwat confuus door de heilige hallen van het gebouw te dwalen, kennelijk verrast door de chaos die hij ontketend bleek te hebben. Zijn echtgenote leek er minder van onder de indruk en zij was oprecht en terecht verrukt door de prachtige uitzichten overal en in het bijzonder door de schitterende ruimheid van de vertrekken. Berghuys heeft uiteraard nog geen verleden als kasteelbewoner. Maar toekomst des te meer. En daar vertelde hij dan in voorzichtige bewoordingen van. Hij wil iets met zijn kasteel, vooral in een eventueel nog te restaureren vleugel, gaan doen ten behoeve van Limburgse kunstenaars. Voor alles echter gaat hij in zijn paleiselijke werkkamer zijn nieuwe boek, „Drie vrouwen" geheten, voltooien. Men kan hem slechts zowel met het een als met het ander succes wensen.

Teun Roozenburg en zijn gezin hebben „wortel geschoten" in [illegible]

Levende Bach-traditie

De „Johannes-Passion" onder Günther Ramin

Enige weken geleden is de Leipziger Thomascantor Günther Ramin gestorven, en op mijn tafel ligt op het ogenblik de cassette inhoudende de drie LP's, waarop de Deutsche Grammophon Gesellschaft in haar beroemde Archivserie Johann Sebastian Bachs integrale Johannespassion in de uitvoering door het Thomanerchor en het Stadt- und Gewandhausorchester te Leipzig onder leiding van Ramin heeft vastgelegd. De opname kwam het vorige jaar voor Pasen uit, doch daar de verschijning feitelijk reeds te laat in de tijd was om haar nog in de Passionsperiode te kunnen bespreken, heb ik de bespreking tot de Paastijd van dit jaar uitgesteld. Daar is deze opname nu, als een monumentaal document van het levenswerk, dat Günther Ramin als opvolger van Bach en als hoeder van de levende Bachtraditie heeft verricht. Reeds daarom is zij van uniek belang.

De Johannespassion dateert in haar eerste versie van 1723, de tijd, waarin Bach solliciteerde naar het ambt van Thomascantor. Hij heeft haar geschreven in de daaraan vooraf gaande winter, zijn laatste jaar als hofkapelmeester te Cöthen en hij heeft haar voor het eerst uitgevoerd tijdens de Vespers van de Goede Vrijdag 26 maart 1723 in de Thomaskirche te Leipzig. Daarna heeft hij er nog steeds aan gewerkt tot 1740. Uit dat jaar stamt de laatste als definitief te nemen versie, waarin zij altijd is uitgevoerd en ook door Ramin.

Ten onrechte heeft het grote publiek haar lange tijd achtergesteld bij de Matthaeuspassion, doch daarin is de laatste tien jaren veel verandering ten goede gekomen.

Men kan de beide Passionen, die ons van Bach zijn overgeleverd, niet tegen elkaar uitspelen. Ze zijn beide even volmaakt, doch ze zijn wel zeer verschillend.

Het grote verschil zit in het karakter der beide Passionen. De Matthaeuspassion is een menselijk verhaal, dat overvol is van realistische trekjes. Zij is een drama rond een hoofdpersoon, die in de volle zin van het woord de Mensenzoon is, mens met de mensen en wiens lotgevallen zo uitvoerig mogelijk verhaald worden. Dat is geheel in overeenstemming met het karakter van de synoptische Evangelist Mattheus, en zo is het evenzeer in overeenstemming met de aard van de mystieke Johannes, dat de Johannespassion eigenlijk een fase schildert van de verschijning van de Wijsheid in het vlees. Alles is hier boven de werkelijkheid uitgeheven in een vierde dimensie, die niet wordt geformuleerd, maar die aanwezig is als het duizelingwekkende perspectief, waartegen de gebeurtenissen zich afspelen. De Johannespassion ontleent hieraan bovenmenselijke trekken. Of liever gezegd a-menselijke trekken. Zij is verschrikkelijk, bijna vernietigend in haar pneumatische openbaringskracht

De doorgefourneerde theoloog, die Bach was, is natuurlijk het onderscheid niet ontgaan en zijn genie was groot genoeg om ook tegenover de Sint-Janspassie een adequate muziek te kunnen stellen, althans bij benadering en in verhouding gesproken. Maar de waarlijke grootheid van geest van deze man zal men misschien het best meten, als men overweegt welk een onwankelbaar gezond en reëel brein Bach had. Dat visioen van de Sint-Janstekst, dit directe appèl van de evangelist op de bovenzinnelijke werkelijkheid, het brengt Bach geen moment uit zijn evenwicht. Hij tracht geen andere klank te vinden, noch het harmonische begrip van zijn dagen te doorbreken. Zijn vormen blijven even beslist de vormen van de muzikale barok en hij blijft vasthouden aan de realistische beschrijving, waar de tekst daartoe aanleiding geeft. Dit ziet men het best aan de behandeling der „turbae" die inzonderheid in het tweede deel talrijk zijn. Hier is Bach de geniale dramaticus, die een onvergelijkelijke karakteristiek in de muziek legt, maar terwijl hij aldus zo heel gewoon te werk gaat, stijgt hij toch bijna onmerkbaar boven het realisme uit. Alle anecdotische details zijn voor Sint-Jan slechts exempels en nauwelijks interessant als werkelijkheid. De ware strijd speelt zich niet af in de dimensies van deze aarde, maar dwars daar doorheen in metafysieke zin: het is de strijd tussen de bovennatuur en de gevallen natuur. Zo ontstijgt dan ook Bach in de momenten van zijn werkelijkheidsschildering aan het louter natuurlijke om de bovenzinnelijke werkelijkheid te evoceren. Men kan het nagaan aan tal van details in de factuur der turbae en niet zelden ook aan de toon en de klank, die hij oproept.

Bij de aanduiding van dit enkele aspect van het werk moet ik het laten om nog iets te kunnen zeggen over de uitvoering. Het Thomanerchor bestaat uitsluitend uit mannen en jongens, hetgeij muziekesthetisch gezien uitsluitend verantwoord is bij zulk een perfect jongenskoor als men hier heeft. Dan is het ook ideaal, omdat het een volstrekt bovenpersoonlijke, helle en onaandoenlijke klank geeft. Daarmee is de grondslag gegeven voor alle begrip van Bach. Ramin bouwt daarop zijn uitvoering, nooit in langzame, altijd in vloeiende tempi, in ieder stuk weer even indrukwekkend juist gekozen, nooit pieus, zalvend en kwezelig, maar altijd stoer en zelfs flamboyant van temperament. Crescendodynamiek is hier onbekend. Er heerst hier strikt registerdynamiek, doch Ramin kan wel wanneer dit pas geeft in twee secties van koralen het volume veranderen, hetgeen ook logisch is. Het koor is tachtig man sterk, het orkest is daarmee precies in evenwicht. Geen begeleidingsfiguur ontgaat de luisteraar, geen stem verdwijnt in het totale klankbeeld. De uitwerking van een en ander is fascinerend. De muziek grijpt u in haar niet te stuiten vaart bij de borst, het hele drama staat hier voor u als een visioen, uitsluitend geschapen uit de klank zonder enig buitenmuzikaal voordrachtseffect, een visioen, waarvan de ritmiek der emoties verschilt van opperste tumultueusheid tot diepste verstilling, terwijl het de betoverende werking verkrijgt van de simultane waarneming, waarin alles buiten de tijd geplaats wordt op de grens der eeuwigheid. Is dat niet de diepste karaktertrek van de Johannes-Passion?

Ramin heeft daarbij de medewerking van een vrijwel ideaal gezelschap instrumentale en vocale soliloquentes. De fluiten, de verschillende soorten hobo's, de viole d'amore en da gamba, de luit, cembalo, orgel, het is alles van een meesterschap, dat zijn weerga zoekt. De vocale solisten zijn onderling iets ongelijk. Ik waardeer hen in deze volgorde: de tenor Ernst Haefliger, de alt Marga Höffgen, de bas-aria's van Hans-Olaf Hudemann, de Jezus van Franz Kelch en de sopraan Agnes Giebel.

De acoustische weergave is een toppunt ook bij het hoge gemiddelde van DGG. De drie platen (501/3 APEK) zijn verpakt in een linnen cassette en vergezeld van een boek met tekst in drie talen, toelichting, foto's en afbeeldingen van oude gravures, waardige omlijsting voor de uitvoering, die werkelijk de norm stelt, voor de Bach-uitvoeringspraktijk.

Sovjets met poolonderzoek ver gevorderd

Montreal. — Volgens de president van de Vereniging van Amerikaanse Geografen, Louis Quam, zal de Sovjet-Unie waarschijnlijk deze maand haar zesde drijvende station voor wetenschappelijk onderzoek in de wateren van het Noordpoolgebied in dienst stellen. De Sovjet-Unie is naar de mening van Quam de Verenigde Staten en Canada in het poolonderzoek ver vooruit. Voorts beschikt de Sovjet-Unie over minstens honderd stations voor poolonderzoek aan haar noordelijke kusten.

Een 53-jarige vrouw heeft dezer dagen vijf kleine brandjes gesticht tijdens een bezoek van een aantal toeristen aan het Witte Huis in Washington. De brandjes konden spoedig worden geblust. Tijdens een verhoor door agenten van de geheime dienst trachtte zij nog twee brandjes te stichten. De vrouw is naar een ziekenhuis overgebracht.

De Chileense minister van buitenlandse zaken heeft de pers een mededeling verstrekt naar aanleiding van de beslissing van het internationaal gerechtshof te Den Haag, dat het niet bevoegd is terzake van het Brits verzoek van 4 mei 1955 om erkenning van Britse rechten op bepalde streken van het Zuidpoolgebied. De Chileense regering handhaaft volgens deze mededeling haar aanspraken op de omstreden gebieden.

Twintig jaar geleden kreeg Eindhoven een Museum

Twintig jaar geleden, op 18 april 1936, werd in tegenwoordigheid van de toenmalige minister van Onderwijs, Kunsten en Wetenschappen, de heer J. R. Slotemaker de Bruïne, aan de Bilderdijklaan in Eindhoven een museum geopend. Het was een culturele gebeurtenis van de eerste rang voor het zuiden van Nederland, dat tot dan toe van een waardige museumruimte verstoken was gebleven.

De grootindustrieel Henri van Abbe, die naast sigarenfabrikant bovendien een hartstochtelijk verzamelaar van eigentijdse Nederlandse kunst was, schonk zijn stad een gebouw, opdat niet slechts enkelen, maar de gehele stedelijke gemeenschap van werken op het gebied van de beeldende kunst zouden kunnen genieten.

Crisistijd

Het geschenk viel de gemeenschap ten deel in een moeilijke tijd, de beruchte crisisjaren. Het valt dan ook te begrijpen, dat er naast het fonds dat de heer Van Abbe beschikbaar stelde om werken van levende Nederlandse kunstenaars aan te kopen — hetgeen bedoeld was als steun aan de in velerlei opzichten noodlijdende artiesten — geen ruim aankoopbudget beschikbaar was om belangrijke werken te verwerven. Men kan dan ook geen vergelijking treffen de sommen van enkele honderden guldens, die toen konden worden besteed aan werken van meestal geringe importantie en de duizenden guldens, die later uit een ruimere overheidsbeurs beschikbaar kwamen voor het verwerven van schilderijen, nodig om het Stedelijk Museum in staat te stellen, een toonaangevende collectie te doen verwerven. Niettemin resteren er uit die jaren enige werken, die nu nog regelmatig een plaats vinden op de tentoonstellingen van de eigen collectie. Daartoe behoort het prachtige werk van Permeke, „De Zaaier", werken van De Smet, A. C. Willink en Raoul Hynckes.

Energiek

Eerst na de oorlog werd men voor de vraag gesteld „waarheen?" Het was de toenmalige loco-burgemeester en wethouder van Onderwijs en Culturele Zaken, mr dr Lambert Janssens, die het alternatief stelde: „ofwel een góéd museum ofwel we maken er noodwoningen of bureauruimte van." De raad besloot tot een progressief beleid in deze aangelegenheid en het gevolg was, dat mr E. L. L. de Wilde, tot dan toe werkzaam bij de Stichting Nederlands Kunstbezit, per 1 juli 1946 tot directeur werd benoemd. De zaken werden al direct energiek aangepakt. De eerste tentoonstelling, welke tot stand kwam, was „Herwonnen Kunstbezit", spoedig gevolgd door een toonstelling van werken uit de collecties Kröller-Müller en Regnault. Inmiddels is het aantal tentoonstellingen als tot 75 opgelopen. Tot de beste behoren ongetwijfeld die van de Franse religieuze kunst, de „11 schilders uit Parijs" en „Het Nederlandse Landschap in de 17e eeuw".

Toekomst

Voor de nabije toekomst zal het beleid gericht dienen te zijn op een afronding van de collectie, welke een beeld geeft van de ontwikkeling van de „moderne kunst" in Nederland. Vervolgens is men zeer diligent inzake de prestaties van de jongere garde in Nederland, aldus mr E. L. L. de Wilde. Nederland heeft beslist een eigen stem. En het zal van belang zijn, die stem tijdig — wanneer zij het krachtigst is — te onderkennen. Een zeer selecte tentoonstelling van Nederlandse kunst zal ons daartoe deze zomer in de gelegenheid stellen. Na tien jaar progressief beleid is thans de tijd gekomen voor consolidatie. Het museum is van een expositieruimte van lokale betekenis uitgegroeid tot een landelijk en zelfs een internationaal bekend podium. In de didactische sector werden reeds enige belangrijke successen geboekt. Men zal voortgaan met dit werk verder uit te breiden. De laatste expositie „Hoe het landschap geschilderd werd", heeft het bewijs geleverd, dat behoefte aan dit genre exposities en de waardering ervoor groot zijn.

Snelle opleiding van atoom-technici in Rusland

Washington. — In een rapport voor de Amerikaanse senaatscommissie voor atoomenergie wordt gezegd, dat de Sovjet-Unie zo snel atoom-technici opleidt, dat de voorsprong van Amerika en de Europese landen tezamen bedreigd wordt.

Genoemd rapport is samengesteld door H. Collingwood van de bibliotheek van het congres.

Hij zegt, dat vele gegevens uit de Sovjet-Unie moeilijk te interpreteren zijn, doch dat volgens de laatst beschikbare cijfers Amerika over 760.000 atoom-technici beschikt en de Sovjet-Unie over 980.000.

Oud-nazi eist schadevergoeding

Werner Naumann, die onder Göbbels staatssecretaris van het Duitse ministerie voor propaganda was, heeft de Westduitse regering aangesproken voor een schadevergoeding van 95.000 mark voor geleden verliezen als gevolg van zijn arrestatie door de Britten in 1953. Naumann werd toen verdacht van neo-nazistische activiteit, doch het Westduitse hooggerechtshof bepaalde later, dat er geen grond bestond om hem te laten terechtstaan. Naumann zegt nu in zijn klacht, dat hij door zijn voorlopige hechtenis en als gevolg van uitlatingen van Westduitse regeringsleiders over deze zaak verliezen heeft geleden. Hij is deelgenoot in een Duits-Belgische in- en uitvoerfirma in Düsseldorf.

Russisch expeditie-schip hield het nog op Stalin!

Adelaide. — Het bevoorradingsschip Lena van de Sovjet-Russische Zuidpool-expeditie is in Adelaide (Nieuw-Zeeland) aangekomen om lading in te nemen voor de thuisreis. In de salon hing een groot portret van Stalin en opvarenden beweerden nog niets gehoord te hebben van kritiek op Stalin.

Bulgarije wil weer diplomatieke betrekkingen met Verenigde Staten aanknopen

Washington. — Een woordvoerder van het Amerikaanse departement van buitenlandse zaken heeft meegedeeld, dat Bulgarije te kennen heeft gegeven, dat het de diplomatieke betrekkingen met de Verenigde Staten wil herstellen. Amerika verbrak de betrekkingen in februari 1950, nadat de gezant in Sofia, Donald Heatch, van spionnage was beschuldigd.

De Russische onderminister van P.T.T. heeft in het blad "Sovjet-Cultuur" bekendgemaakt, dat het Russische televisienet aanzienlijk zal worden uitgebreid. Hij zei, dat er behalve de 75 nieuwe zenders, die er volgens het huidige vijfjarenplan moeten komen, over het gehele Sovjet-gebied genen, ook nog talrijke doorzendstations gebouwd zullen worden, en dat er met de volksdemocratische landen een gezamenlijke televisienet opgebouwd zal worden. Thans zijn er in de Sovjet-Unie twaalf televisiezenders.

Ondernemingsraad B.P.M. geinstalleerd

's-Gravenhage. — [illegible] is de ondernemingsraad van het hoofdkantoor van de Bataafsche Petroleum Maatschappij te Den Haag geinstalleerd. De installatie van de raad, die uit 17 leden bestaat, geschiedde door ir L. Schepers, een der directeuren van de B.P.M. Ondernemingsraden zijn of worden ook in het leven geroepen bij de Kon. Shell-laboratoria te Amsterdam en Delft en bij de Shell-installaties en fabrieken te Pernis te Rotterdam.

Pax Romana Congres te Beiroet geopend

Beiroet. — Te Beiroet is, in tegenwoordigheid van tal van autoriteiten, waaronder de president van de republiek en de Apostolische Nuntius, het jaarlijks congres van de "Pax Romana" gehouden.

Het algemeen onderwerp van bespreking was dit jaar de verscheidenheid van beschaving en hun wisselwerking. De voorzitter van het congres, Prof. Pompe uit Utrecht, las een boodschap van Z.H. de Paus voor, waarin deze van zijn instemming getuigde met het gekozen onderwerp.

Nieuw Delhi. — Men is begonnen met het werk aan een brug over de Ganges in India, die 4 km lang zal worden. Zij zal de eerste wegverbinding tussen Noord- en Zuid-Bihar vormen. Het werk zal meer dan 100 Naf 50 miljoen kosten en naar verwachting in 1959 gereed zijn.

Te Fort Lauerdale, in Florida, hield de politie een oud "model-T" Fordje aan wegens een verkeersovertreding. De bestuurder bleek een jochie van vier jaar te zijn. Zijn vader zei voor de rechtbank: "Hij is een goede chauffeur; hij rijdt al een paar jaar".

Rome. — Twee Italiaanse bergbeklimmers zijn erin geslaagd voor het eerst de 2402 meter hoge berg Sarmieto, de hoogste top op Vuurland, te beklimmen.

Goed bedoelde A.B.C.-autorit met teleurstellende organisatie heeft veel bedorven

Feest eindigde in haastige aftocht

Oranjestad. — Met de Aruba Boating Club gaat het de verkeerde richting uit, hetgeen wel bijzonder te betreuren is, omdat dit juist de club is, waarvoor zovele en goede mogelijkheden zijn weggelegd. Dat het mis gaat, schuift de een de ander in de schoenen, maar niemand is zo flink de schuld bij zichzelf te zoeken. Bij de autorit van zaterdagavond bleek, dat ieder bestuurslid, voorzover deze aanwezig kon zijn, zich angstvallig aan zijn functie hield, zonder te begrijpen of te willen begrijpen wat hun taak in de algemene organisatie was.

Dr P. Groenhart, die slechts enkele dagen terug is van zijn reis naar Nederland, was een zware taak op de schouders gelegd. Dat de Boating Club deze zware taak niet zelf op zich durfde nemen, nu de omstandigheden het wel noodzakelijk maakten, pleit niet voor de durf van dit bestuur. Bij een vorige gelegenheid was men wel zo bij de hand. Er is dan ook in de routebeschrijving een kleine fout geslopen, maar dat is nog te vergeven. Anders werd het toen er een kleine muziekband besteld was, deze ook keurig op tijd verscheen, doch er was niet gezorgd, dat de piano er was. Diep teleurgesteld zijn de leden van de band na een paar uur wachten, dan ook weggegaan. In de tijd, dat de commissie bezig zou zijn met de beoordeling na de rit, zou er een film gedraaid worden van de autoraces, welke op 23 oktober van het vorige jaar door dr Turfboer was opgenomen. Ook dat geschiedde niet en eerst om half twee 's nachts kon de film eerst vertoond worden, nadat de meeste mensen al naar huis waren gegaan.

Waar schuilt de fout in de organisatie van de Boating Club? Stuk voor stuk, daarvan zijn wij overtuigd, zijn de leden van het bestuur in staat geweest het anders te doen lopen, maar men onttrok zich liever aan de plichten, welke men toch vrijwillig op zich genomen had. Wij hadden gaarne andere kritiek laten horen, maar als er zoveel teleurgestelden waren — mensen, die niet eens een zitplaats konden bemachtigen, wegens gebrek aan stoelen — dan kan het toch niet anders. Men wist tevoren hoeveel deelnemers er zouden zijn en men kon dus uitrekenen, dat er over de honderd mensen zouden komen, die na de rit gaarne een zitplaats zouden willen hebben.

De stemming zat er al direkt in en omstreeks 22.00 uur kwamen er belangstellenden, ongeveer gelijk met de eerst binnenkomende deelnemers. De rit was werkelijk origineel in elkaar gezet. Daarvoor niets dan lof. Er was een vragenlijst met 21 nummers, dat de deelnemers geheel in beslag zou nemen. Onderweg moest worden opgebeld en werd — voor iedere auto apart — een paswoord medegedeeld. Bij de A.T.S. stond de laatste post, waar men zich moest afmelden. Van alle zijden heeft men gedurende de rit de meest mogelijke medewerking ondervonden. Er hadden zich van 48 automobilisten opgegeven, doch 37 verschenen er aan de start. De eerste auto vertrok om 20.15 uur, en prompt na iedere minuut volgde er een ander. Dat was alles in de beste orde. In zoverre mag de autorit als volledig geslaagd beschouwd worden. Wat niet in orde was, was de organisatie na de rit.

De jury bestond uit de heren dr P. Groenhart, nr A. v.d. Berg, C. Etty, A. Cloot en P. Ernandes. Om 11 uur, toen er nog een 8-tal auto's binnen moest komen, doch zover over tijd waren, dat zij moesten worden gediskwalificeerd, begaf de jury zich naar Trocadero om daar de ingeleverde lijsten na te gaan. Om 12.15 uur kwamen zij in de Club terug en richtte de vice-voorzitter, de heer J. Hoen, zich in een kort woord tot de aanwezigen. Dr Groenhart, als voorzitter van de jury, nam het op zich de prijzen uit te reiken. Hij dankte allen, die geholpen hadden om de autorit te doen slagen, het hoofd van DOW, de politie, de mariniers, de firme Spritzer & Fuhrmann voor de ter beschikking stelling van een Omegaklok, enz.

De eerste prijs viel ten deel aan de heer en mevr. Achilles, die 210 strafpunten hadden; de 2e prijs (na loting) heer en mevr. Lewis; 3e prijs heren v. Eyk Roelofs—Valk; 4e prijs heer R. de Palm/mej. Hanen; 5e prijs heren Hollander/Wesseling en 6e prijs heren Geerman Tromp. De prijzen bestonden uit bekers en twee damesprijzen plus nog een lekker slokje van de Boating Club.

Met belangstelling zien wij thans de wedstrijden tegemoet, welke gehouden zullen worden ter gelegenheid van Koninginnedag. De Boating Club kan het, dat heeft men in het verleden bewezen. Mochten wij bij die gelegenheid van dienst kunnen zijn, dan hopen wij, dat onze diensten niet zullen worden geweigerd, zoals dat zaterdagavond het geval was.

Zaterdagavond had nabij het Postkantoor een aanrijding plaats tussen een personenauto en een autobus. De personenauto bestuurd door C. A. oud 17 jaar komende uit de Theaterstraat verleende geen voorrang aan de autobus rijdende op de Ruyterkade. De autobus die van voren werd geraakt kwam tegen een lichtmast die door boog. De jongeman C.A. die het op een lopen zette werd achtervolgd door een agente die twee waarschuwingsschoten loste. De jongeman verdween in een der steegjes van Pietermaai. Hierboven een der beschadigde autos.

Jubileum-viering ... „De Gezelligheid"...

(Vervolg van pag. 1)

Wijlen Nic. van Meeteren, W. M. Hoyer en anderen droegen het hunne bij, tot de kennis, die wij ons heden kunnen vergaren over Curaçao van 85 jaar geleden. De tijd gaat zo snel. Vijf en tachtig jaar geleden, gelijkt heden, een grijs verleden. Het oude Curaçao van de Pool verdwijnt, maar „de Gezelligheid" blijft! Het is waar geachte genodigden, de naam van onze sociëteit werd voor 85 jaar zeer juist gekozen: „immers Gezelligheid kent geen tijd!"

Van het weinige van het goede, dat ons uit de oude tijd is gebleven, is de Gezelligheid meer dan een symbool. Willemstad zonder de Club de Gezelligheid, is haast even ondenkbaar als de Club de Gezelligheid zonder Willemstad. Dit is heden ten dage natuurlijk. Natuurlijk, omdat de plaats, die deze sociëteit van ons, in de samenleving van Willemstad inneemt, historisch gevestigd is, historisch aanvaard is en historisch verklaarbaar is.

En toch, deze sociëteit werd zonder veel ophef, op 12 april 1871, hier ter stede opgericht. Wel was het een select gezelschap van notabelen, dat tot de oprichting besloot. Dat was belangrijk. **Hulde aan de oprichters** van de Gezelligheid! Was de oprichting belangrijk, hoeveel belangrijker was de voortzetting, de instandhouding. **Hulde aan de voortzetters,** die voor de instandhouding van de Gezelligheid hebben gezorgd!

Primus inter pares!

Willemstad kende in 1871 nog geen sociëteit. Er was uitsraard wel gezellig huiselijk verkeer, maar geen onzer historische bronnen wijst op formele dan wel informele sociale groeperingen hier ter stede uit die tijd. De belangrijkheid van de Gezelligheid is historisch dan ook, dat deze sociëteit de eerste is geweest in de geschiedenis van Curaçao. Zal te eniger tijd in de toekomst een sociograaf de formele en informele associaties in Willemstad beschrijven, dan zal de sprong zeer zeker van de sociëteit de 'Gezelligheid' af, genomen worden. Het stuk Willemstad, bekend onder de naam „Sociëteit de Gezelligheid" is meer dan wat een voorbeeld gewest. Een voorbeeld van goede voor het gezellig maatschappelijk verkeer van de samenleving van Willemstad. Naar het voorbeeld van de Gezelligheid ontstonden gedurende de voortlijke vijf en tachtig jaar nog vele sociëteiten, in verschillende stadswijken, waar de sociale groeperingen van deze samenleving, door hun betrekkingen onderling verbonden, tot de oprichting van hun sociëteiten kwamen. Gedurende de laatste vijf en tachtig jaar heeft zich een sociaal proces van diepgaande betekenis voltrokken, en in dit proces staat de Gezelligheid als **Primus inter Pares.** De eerste in tijdsorde, de eerste in de geschiedenis, het eerste als voorbeeld. Ik gloof, geachte aanwezigen, in deze sociëteit hebben wij iets, waar wij met recht trots op mogen zijn.

Iets dat bindt

Meer nog dan de betekenis in de samenleving, is de betekenis van de Gezelligheid voor de leden. Hier is nu iets dat bindt. Hoe befaamd is niet „het balkon van de Gezelligheid" en niet alleen hier te lande tot diep in de buitendistricten, doch in het buitenland, daarheen gevoerd door bezoekers uit de vreemde, die wel eens op dit balkon van ons hebben gestaan.

Er is iets in deze sociëteit, dat trekt. Er is iets aantrekkelijks. Er is een eigen sfeer, een eigen karakter, misschien de sfeer en het karakter van het sympathieke Curaçao van John de Pool! Wellicht is het die voelbare sfeer, de sfeer van 85 jaar geleden. Wie zal het zeggen?

Vijf en tachtig jaar is meer dan een mensenleeftijd. De Gezelligheid heeft al meer dan een generatie overleefd.

Door de historische aanvaarding heeft de Gezelligheid zijn plaats in de samenleving verkregen en behouden.

Moge het gegeven zijn, dat deze sociëteit nog lange jaren zal fungeren als drager van het goede, sympathieke eigen karakter, de cultuur van het „Oude verdwijnende Curaçao".

Moge het gegeven zijn, dat gelijk onze voorgangers vóór ons hebben weten te behouden, datgene dat waard was te worden behouden, het ook ons gegeven zijn in stand te houden het „eigene" van Willemstad, eigen sfeer, eigen karakteristiek, niet alleen voor onszelf, doch ook tot baat van de nog zeer jeugdigen, die straks voor hetzelfde zullen staan, als waar wij nú voor staan."

Tenslotte bracht de heer Van der Dijs dank aan alle instanties en personen, die aan het welslagen dezer herdenking medewerkten. De directie van de CPIM, mevr. Thelma Boskaljon, de heer Edwin Capriles, het ensemble dansers een danseressen, de heer Hagedoorn, de dames van het feestcomité, en last but not least de medebestuursleden van de Sociëteit.

Karakteristiek der samenleving

Nadat een heildronk was ingesteld, beantwoordde Z. Exc. Gouverneur Struycken deze rede als volgt:

„Dat de gezelligheid geen tijd kent, kan men moeilijk volhouden, nu de gezelligheid zo nauwkeurig haar 85-jarige verjaardag viert. En er is ook alle reden voor die groei naar een bijna eeuw-oud bestaan te memoreren, gedurende welke tijd De Gezelligheid met wisselend succes en in wisselende methode haar invloed uitoefende op deze gemeenschap. Tegelijkertijd was voor velen „De Gezelligheid" de of tenminste een van de karakteristieken van deze samenleving, waar Nederlander en Curaçaoënaar tezamen kwamen en vriendschappen sloten, welke zeker voor de velen, die dit schone eiland weer verlaten moesten tot in de late levensavond de herinnering deden levend houden aan deze hartelijke en gastvrije bevolking, aan de warme en tere kleuren van het stadsbeeld, en daardoor medewerkten aan de innige banden, die Nederland en Curaçao verbinden en dieper geworteld zijn dan een toevallige juridische constructie.

Eerste aanzetten tot zelfstandigheid

Het begrip gezelligheid heeft ook een wisselende inhoud gehad. Betekende dit zeker altijd dat losvaste prettige contact met andere niet speciaal bevriende mensen onder een borrel, spelletje kaart of biljart, waarmee men de verveling verdrijft, voor de oprichters betekende 't zeker ook gezamenlijke ideeënvorming en uitwisseling en ontwikkeling door gesprekken over „de vooruitgang", de mensheid, dat gemeenschappelijke optimistische geloof dier liberale dagen, zich uitend in de opzet van een voortreffelijke bibliotheek en soms ook in de vrijmoedige, wellicht al te vrijmoedige actie tegen vermeend of werkelijk aangedaan onrecht, zoals die van Uw eerste voorzitter, die zeker in de Gezelligheid daartoe geïnspireerd en aangewakkerd bijna het aspect kreeg van een conspiratie. De leden van „De Gezelligheid" en de Gouverneur zullen in die dagen wel eens met andere ogen naar elkaar gekeken hebben dan nu vanuit het raam en vanuit de fortmuur aan de overzijde. Het waren zo de eerste aanzetten tot zelfstandigheid dezer gebiedsdelen, al zouden niet allen dit element daarin willen herkennen.

Nog steeds weet de Gezelligheid zich in het gezelschapsleven van Curaçao te handhaven, zij het dan ook, dat de bibliotheek vervangen is door de jackpot en dat van conspiraties de andere kant aan de fortmuur niet meer heeft te vrezen.

Laatste jaar in oude gebouw

Het is Uw laatste jaardag in dit gebouw, wat U zo lang tot zinvolle omlijsting is geweest van Uw activiteiten. Een gebouw, dat meer dan welk gebouw ook medegeholpen heeft dat karakteristieke en aantrekkelijke, dat bijzondere van Curaçao bekend en geliefd te maken over de wereld en wat met zijn inhoud van de gezelligheid zoveel warme vriendschap en waardering voor de Curaçaoënaar symboliseert. Als U wist wat een goodwill de typische architectuur, tezamen met de bewoners daarvan opwekt bij iedere bezoeker, dan zou men niet zo veel daarvan dagelijks laten vernietigen en afbreken.

Moge het U gegeven zijn in de nieuwe gebouwen, waarin ge Uw leven gaat voortzetten, zoveel van het oude te herstellen en te bewaren en met nieuw leven te vermengen, dat in lengte van jaren voor velen „De Gezelligheid" het symbool zal blijven van de hartelijke vriendschap van het gastvrije Curaçao."

Quadrille

Het Gala-feest werd hierop ingeluid met een Quadrille-dans door een aantal — in historische costuum geklede — dames en heren, onder leiding van mevr. Thelma Boskaljon en de heer Edwin Capriles, begeleid door een strijk-ensemble onder leiding van Albert Palm. Een buitengewoon aardig schouwspel, dat de aanwezigen, die rondom de dansvloer stonden samengedromd, wist te bekoren en de uitvoerders na afloop een langdurig applaus bezorgde.

Marine present'

Het Gala-bal, opgeluisterd door de Conjunto „Estrellas del Caribe", had nauwelijks een aanvang genomen, toen de tonen van een andere muziek de feestelingen naar de buitengalerijen deed snellen. Het waren de Mariniers die met slaande trom en onder pittige marsmuziek uit het Fort Amsterdam kwamen aangemarscheerd en zich tegenover de club opstelden, teneinde op hun wijze een algemene feestvreugde bij te dragen. Dat kapelmeester Bruul en zijn mannen de harten der honderden feestgangers, die zich zowel boven aan de vensters als beneden op het trottoir voor de club hadden opgesteld, wisten te verwarmen, behoeft geen betoog. Eenieder, die weet tot welke muzikale prestaties de Marine-kapel in staat is, weet ook, dat wanneer deze mannen optreden, zij steeds groot succes hebben. En dat was ook deze keer weer. Niet voor niets keken Commandeur Van Karnebeek en de Oversten Rikkers en Bientjestjes trots, toen zij hun jongens zulk een wezenlijk aandeel aan de feestvreugde zagen hebben. Er hebben altijd nauwe banden tussen „De Gezelligheid" en de Marine bestaan en dat werd zaterdagavond op deze wijze weer eens duidelijk bewezen.

Het feest werd daarna weer uitbundig voortgezet met cha-cha-cha dans en menige aardige surprises waarbij Charly Debrot als kundig ceremoniemeester optrad. Na het middernachtelijk uur begaven de aanwezigen zich naar de bovenverdieping om er het Koud Buffet eer aan te doen.

Radio Hoyer zorgde ervoor, dat de feestelijke klanken in de 85-jarige „Gezelligheid" ook in de aether kwamen. En mede daardoor werd dit jubileum van Curaçao's oudste en bekendste Sociëteit een feest van en voor heel Curaçao.

Congres Kath. Vrouwelijke Jeugd te Rome gesloten

Vaticaanstad. — Het internationaal congres van de rooms-katholieke vrouwelijke jeugd, waaraan een tweeduizendtal afgevaardigden uit een dertigtal landen heeft deelgenomen, is besloten met een bijeenkomst onder leiding van kardinaal Guiseppe Pizzardo, beschermheer van de wereldfederatie van R. K. Vrouwelijke Jeugd.

Mejuffrouw M.H.C. Vendrik uit Nederland werd tot voorzitster gekozen in de plaats van Christine de Hemptine uit België.

In de slotresolutie werd aangedrongen op bevordering van het gebedsleven.

Amsterdamse Beurs

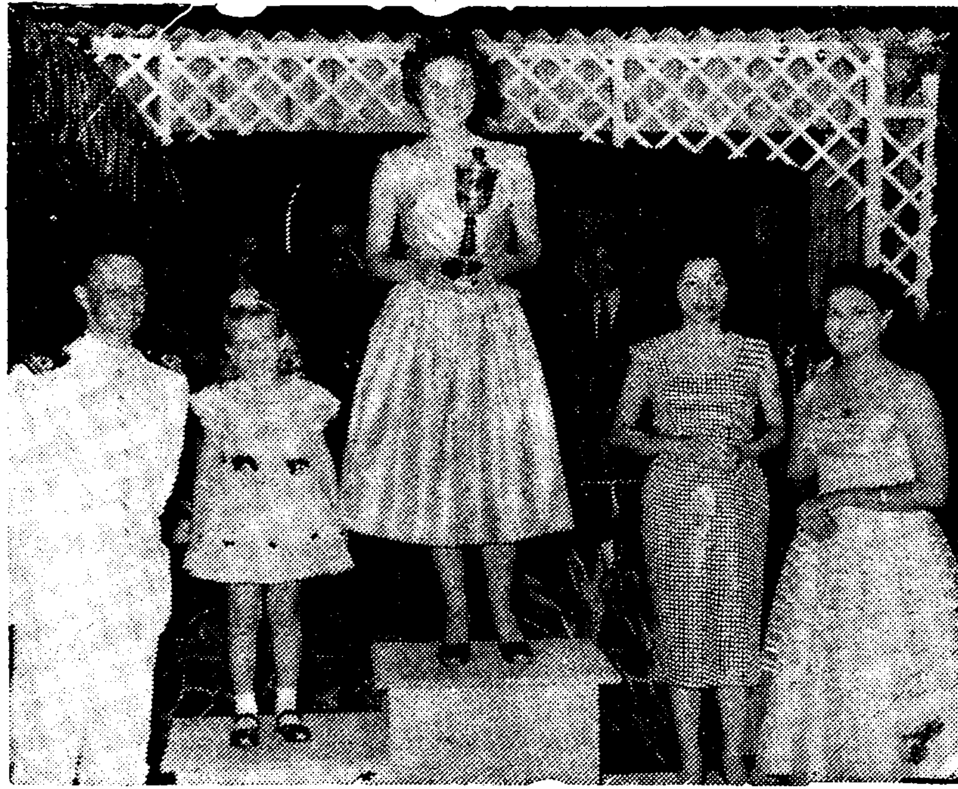
Kon. Olie aandelen	711 1/4
Unilever cert. v. aand.	356 1/4
Philips aandelen	324
Philips pref.	207 1/2
AKU aandelen	318 3/4
Ned. Scheepv. Unie aand.	299 1/4
KNSM aandelen	187 1/2
KPM aandelen	190
Ned. Handel Mij cert.	222
Nat. Handelsbank aand.	148
Escomptobank aand.	210
HVA aandelen	133
Amsterdam Rubber aand.	101 7/8
Ver. Deli Mijen.	146 1/4
Aniem Nat. Bezit.	n.g.
3% dollar oblig. Ned. '47	96 1/8
3% Nederl. '47 (obl.)	98 3/16
Holland-Am. Lijn aand.	202 1/2
Walvisvaart aand.	72 1/2
Amsterdamse Bank aand.	247
Holl. Bank Unie cert.	249
Billiton 2e rubriek	299
Billiton 1e rubriek	n.g.
Overzeese Gas Mij.	175 1/4
Borsumij aand.	117
Lindeteves aand.	239
Royal Dutch Am. S. in $ 62.13	bieden
Holl. Bank aand.	222
Curaçaose Handel Mij.	225
Wm. H. Müller & Co., nat. bezit.	332

De markt was overal aarzelend in afwachting van het dividend voorstel van Kon. Olie dat vanmiddag verwacht wordt. Kon. Olie opende 8 punten lager op 708 1/2. De overige Internationale fondsen waren nauwelijks vast. De handel was onactief. De overige afdelingen waren ook kleurloos en schommelden nauwelijks. Onder Scheepvaart noteerde Surnesst als gevolg van een gunstig rapport. De guldensbeleggingen waren vast.

De koersgem. luiden:
Petroleum 283.79; Indonesië 171.60; Scheepvaart 168.00; Banken 151.11; Indonesische fondsen 141.88; Algemeen 218.54.

DE INTERNATIONALE SCHERMWEDSTRIJDEN

Interessante ontmoetingen, prijsuitreiking en feestavond op Chobolobo

De winnaars van de individuele schermwedstrijden, die dit weekend op Curaçao werden gehouden, staan hier trots op het ere-podium. Met de beker de charmante Ingrid Sander, links de kleine M. Kusters die de prijs voor haar moeder, Lies Kusters in ontvangst nam, en Lt. Yzendoorn, rechts de schermkampioene van Midden Amerika Josefina Navarro en Sportkoningin (with a smile) Lucille de Haseth.

Eindstand brengt 3 - 1 overwinning voor Venezuela

Willemstad. — Zaterdagavond was het weer een gezellige drukte in de Nieuwe Havenloods. Er was evenals vrijdagavond weer grote belangstelling voor de schermwedstrijden. Deze avond werden de équipe-wedstrijden voortgezet tussen Venezuela en de Ned. Antillen op degen (elektrisch) en sabel, terwijl tevens de internationale ontmoeting tussen Colombia — Venezuela en de Ned. Antillen op individueel floret heren verschermd werd.

De eerste ontmoeting was op elektrisch degen. Voor de Ned. Antillen kwamen uit K. Luckman, B. Hordijk en J. Boutmy; voor Venezuela: Gustavo Gutiérrez, N. Nieves Croes, Jean Camous.

In voorgaande ontmoetingen was het de Antillen nog niet gelukt op degen een overwinning te behalen. Deze avond is het eindelijk gelukt de sterke Venezolanen op het duelwapen te verslaan en wel met 5-4. K. Luckman en J. Boutmy wisten beiden één partij te winnen, resp. van N. Nieves Croes en Gustavo Gutiérrez. R. Hordijk wist op bewonderenswaardige manier zijn drie partijen te winnen. Van de Venezolaanse crack J. Camous, die meermalen op Olympiades succes heeft gehad, won hij zelfs met 3-0, en van de beide andere Venezolanen met 3-1. Een mooi resultaat!

Vervolgens ging men over op de sabelwedstrijden. Hier werden de rollen omgedraaid en won Venezuela voor de eerste maal de sabelontmoeting, ook met 5-4.

Het Antilliaanse team bestond uit: G. Yzendoorn, H. Kromhout en K. Luckman; het Venezolaanse team uit: Gustavo Gutiérrez, Gerza Zirczi en Edmundo Lopez.

Yzendoorn en Luckman zorgden voor de tegenpunten met ieder twee gewonnen partijen. Kromhout kon het niet tot een overwinning brengen, ofschoon hij goed schermen te zien gaf. De laatste partij in deze ontmoeting ging tussen Luckman en Zirczi. Op overtuigende wijze wist Luckman van deze sterke Venezolaan met 5-0 te winnen.

Na deze ontmoetingen was de einduitslag als volgt:

Dames floret 8 — 1 v. Venezuela.
Heren floret 7 — 2 v. Venezuela.
Degen 5 — 4 v. Ned. Antillen.
Sabel 5 — 4 v. Venezuela.

De totale ontmoeting Ned. Antillen — Venezuela 1956 is dus 3-1 voor Venezuela.

Z. E. Gouverneur Struycken hield hierna een toespraak in het Nederlands en Spaans waarin hij o.m. zeide: „Deze jaarlijkse terugkerende gebeurtenis is als een vaste schakel in de vriendschapsband tussen de Nederlandse Antillen en Venezuela. Het is een kostbare schakel; want in deze edelen sport tracht men wel elkaar te overwinnen, doch deze overwinning is nimmer gericht op onderwerping van de ander. Integendeel, waardering en versterking van elkanders krachten en vaardigheden ligt ten grondslag aan deze tweekamp en aan de vriendschappen die daarop in de loop der jaren werden gebouwd. De moed en de vaardigheid van de overwonnene is juist de eer van de overwinnaar."

„Hoe gelukkig zouden we zijn als in de wereld de strijd zou worden beperkt tot die van de schermsport. Hoe gelukkig zouden we niet reeds zijn indien de erecoden van de schermsport zouden gelden in het politieke strijdperk of het strijdperk der volkeren, waarbij de overwinnaars openlijk zouden zeggen: ik ben zo trots op mijn overwinning omdat de andere zo'n edele en moedige vechter is".

Z. Excellentie de Gouverneur overhandigde de prijzen. Vervolgens trad de Consul van Venezuela naar voren en overhandigde met een toepasselijk woord de Venezolaanse prijs voor de beste prestatie van de Antilliaanse dames, n.l. Mevr. Kusters. Aangezien Mevr. Kusters op dat moment in Caracas vertoefde trad een parmantige in het wit geklede jongen naar voren **om de prijs voor zijn moeder in ontvangst** te nemen. Een daverend applaus steeg hierbij op.

De stijlprijs voor de Venezolaanse dames werd uitgereikt door Z. E. de Gouverneur aan Mej. Bekkiz Leal.

Hierna werd met spoed begonnen met de individuele wedstrijd floret heren tussen Colombia — Venezuela — Ned. Antillen. Er werd in 2 poules van 6 geschermd, waarvan de 3 eerstgeplaatste schermers overgingen.

In poule I schermden: Dr. Jaime Jaimes (Ven., Augusto Gutiérrez (Ven.) A. Yanguas (Col.), J. Boutmy (Ned. Ant.)

Aug. Gutiérrez en J. Boutmy wonnen beiden 4 partijen, terwijl E. Echeverria 3 partijen won. Deze drie schermers gingen naar de finale over. Groot wist er slechts 2 binnen te halen, doch men kon zien dat hij zijn oude stijl teruggevonden had. Hij gaf thans zeer goed loretspel te zien.

In poule II schermden: Beem (Ned. Ant.), G. Blando (Col.), N. Nieves Croes (Ven.), G. Statius Muller (Ned. Ant.), Vargas (Ven.), B. Boutmy (Ned. Ant.).

Van deze poule gingen over Blando, Nieves Croes en Vargas. Aangezien deze schermers 3 partijen gewonnen hadden en er geen verandering meer kon komen, werd deze poule niet verder uitgeschermd. De Antillianen hadden alle drie één partij gewonnen, zodat zij uitgeschakeld werden, alhoewel zij goed partij gegeven hebben.

De finale ging nu tussen:

A. Gutiérrez, G. Blando, J. Boutmy, N. Nieves Croes, E. Echeverri, Vargas.

De Colombianen en Venezolanen waren er echt „in"; het geschreeuw was niet van de lucht, en elke aanval of treffer ging gepaard met een kreet.

Ver na het middernachtelijk uur eindigde als no. 1. N. Nieves Croes (Ven.) met 5 gewonnen partijen; 2. G. Blando (Col.) 4 gew. partijen; 3. A. Gutiérrez (Ven.) 3 gew. part.; 4. Vargaz (Ven) 2 gew. partijen; 5. J. Boutmy (Ned. Ant.) 1 gew. partij en 6. E. Echeverri (Col.) 0 gew. partij.

Hiermede was de 2e schermavond ten einde. Zondagmorgen 10 uur werden de individuele wedstrijden op degen en sabel verschermd.

De individuele ontmoeting op electrisch degen werd verschermd in 2 poules. Van elke poule gingen de no. 1. 2 en 3 over naar de finale.

In poule I kwamen uit:

Camoes (Ven.), Jaimes (Ven.), Hilhorst (Ned. Ant.), Yanguas (Col.), Groot (Ned. Ant.).

Over naar de finale gingen: Yanguas, Camoes en Hilhorst. Camoes viel wederom op, op de bijzondere manier van schermen en trefzekerheid.

In poule II kwamen uit:

Hordijk (Ned. Ant.), G. Gutierrez (Ven.), Lenderink (Ned. Ant.), Blando (Col.) en Echeverri (Col.).

Na zeer spannende partijen, ging G. Gutierrez over naar de finale voor de no. 2 en 3 moest gebarreerd worden tussen Hordijk, Blando en Echeverri, aangezien zij allen twee gewonnen partijen hadden.

Echeverri - Blando eindigde in een 3-1 overwinning voor Echeverri, zodat Blando nu uit moest komen tegen Hordijk. De stand was na een zeer spannende strijd met een coup-double 3-3 zodat er doorgeschermd moest worden. Blando wist de winnende treffer iets eerder te plaatsen dan Hordijk zodat Hordijk nu uit kwam tegen Echeverri. Het werd een snelle match en Hordijk (zichtbaar vermoeid) moest het onderspit delven met 3-0 tegen Echeverri. Blando en Echeverri gingen nu over naar de finale.

In de finale ging het tussen de volgende epeeisten Camoes- Blando- Hilhorst- G. Gutiérrez- Echeverri- Yanguas. Na zeer mooie partijen kwamen de beide Venezolanen Camoes en Gutiérrez ieder met 4 gewonnen ontmoeting uit de strijd. Er moest gebarreerd worden om de eerste plaats.

Camoes won op overtuigende wijze met 3-1, zodat hij als eerste en Gutiérrez op de tweede plaats eindigde. Derde werd Yanguas, 4de Blando, 5de Echeverri en 6de onze landgenoot Hilhorst, die in dit gezelschap geen slecht figuur sloeg, ook al eindigde hij op de zesde plaats.

Na de inwendige mens versterkt te hebben werd begonnen met de laatste individuele ontmoeting en wel op sabel. **Er werd direct in één poule geschermd** tussen 9 sabreurs uit de drie landen: n.l. Lopez- Gomez- Zirczi (V.), Echeverri- Blando- Yanguas (Col.), Luckman- Yzendoorn- J. Boutmy (Ned. Ant.).

Er waren vele mooie partijen en aan spanning ontbrak het geenszins. Onze sabelkampioen K. Luckman eindigde met Zirczi op de eerste plaats met 6 gewonnen partijen, zodat barrage noodzakelijk was.

Onder grote belangstelling werd deze partij verschermd. Met een bliksemsnelle aanval, maakte Luckman 1-0, doch Zirczi maakte spoedig gelijk 1-1. Op de voorbereiding van de aanval van Zirczi plaatste Luckman een ragfijne houw manchet en maakte de stand 2-1. Weer probeerde de Venezolaan een aanval, doch werd geweerd en de reposte van Luckman maakte 3-1.

Zirczi zette alles op alles en in een samengestelde aanval maakte hij 3-2.

Luckman keek even de kat uit de boom en besliste de partij, met twee razendsnelle aanvallen die beide aankwamen, in zijn voordeel met een 5-2 overwinning. Bravo Luckman, keurig gedaan!

Hiermede waren de wedstrijden ten einde. De N.A.A.S.B. kan op een geslaagd schermtournooi terugzien. De hoofdsecondanten H. H. Bartha, Comez en Hoevers hadden een zware taak te vervullen. Evenals het wedstrijdbureau, dat bestond uit Mevr. Statius Muller, mevr. Yzendoorn en T. Groot, aangezien de poules meermalen verandert moesten worden.

's Avonds werd het festijn met een dans- en attractie-avond in club Chobolobo besloten.

De sportkoningin overhandigde de winnaars van dit internationaal tournooi de prijzen, waarna allen nog geruime tijd bijeen bleven. Een Cubaanse danseres, met schaarse kledij trad op, maar oogste niet dat succes, wat zij in de bioscopen had.

In de Nieuwe Havenloods werden zateravond de prijzen schermen voor de equippe-wedstrijden uitgereikt. Hier zien wij de Gouverneur, die aan G. Yzendoorn een medaille overhandigd. Achter de schermer zien wij de Venezolaanse Consul Miss Violet Jove en de Antilliaanse schermploeg.

De einduitslag van deze ontmoeting was als volgt:

1.	Luckman	met	6	gewonnen partijen	(na (barrage)
2.	Zirczi	"	6	"	"
3.	Boutmy	"	5	"	"
4.	Lopez	"	5	"	"
5.	Comez	"	4	"	"
6.	Blando	"	4	"	"
7.	Echeverri	"	3	"	"
8.	Yzendoorn	"	3	"	"
9.	Yanguas	"	0	"	"

Emmastad

WACHTDIENSTEN

C.P.I.M. .....

TELEGRAM AFD.
Van 07.00 — 23.30 kantoor tel. 2307
Van 23.30 — 07.00 J. N. Jung tel. 3353

PERSONEEL AFD.
Vanaf heden 12.00 uur t/m Zat 21 april 12.00 uur G. W. Overdijkink, Beatrixlaan 7, Rio Canario, tel. 3412
B. g. g. nad. inl. tel: 2400

MATERIALEN AFD.
E. A. Wegman tel. 4446

.... C. S. M. ..

REDERIJ
C. E. van den Pol tel. 3403

SCHEEPSAGENTSCHAP
Van 07.30 — 12.00 en van 13.00 — 18.00 kantoor tel. 2458/2551
Van 19.00 — 23.00 en van 08.00 — 08.00 E van der Werf tel. 3101

DOK AFD.
Van 16.30 — 1.00 tel. 2276/2098;
Van 1.00 — 07.30 P. Talma tel. 4523

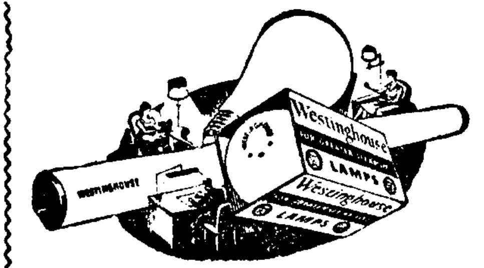
THEATER ASIENTO
Geen Voorstelling

GREEP UIT DE AETHER

P. C. J. ..
18.37 Nieuws.
18.52 Ned. Mil. orkesten.
19.05 Commentaar.
19.11 Operette-programma
19.36 Zwart op Wit.
19.39 Platenvaria.
19.54 Sportjournaal
20.09 Intermezzo.
20.13 In en uit den vreemde.
20.20 Voor de West:
20.50 Nieuws
20.55 Avondgebed en Sluiting.

AVROS ....
17.00 Linda's eerste liefde.
17.15 Reclame
17.45 Populaire melodieën
18.00 Hersengymnastiek
18.45 Nieuwsberichten.
19.00 Gezondheidsgids
19.30 Voor onze luisteraars
19.45 Hoe zit dat
20.30 Klassiek.
20.55 Nieuws
21.00 Suriname roept
21.25 Surinaams Muziek
21.30 Sluiting.

Zürich. — De Zwitserse Erdoll Konsortium, zal een maatschappij oprichten met een kapitaal van 1 miljoen frank, voor de exploratie van de olielagen in midden en west Zwitserland.

ERIC DE NOORMAN: Het geheim van de Drakkar

45—26. „Hij is hier niet! Ho, hij is zeker verder gevlucht," gromt Kol. „He, he, he,...... hij weet niet dat deze gang aan het eind doorloopt. Des te beter......!"

En dreunend zet hij zich in beweging om het achterstuk van de donkere gang te onderzoeken. Vanuit zijn schuilplaats heeft Pum Pum hem sidderend gadegeslagen. Hij kan nauwelijks geloven, dat Kol hem niet heeft opgemerkt, wanneer hij zijn zware gestalte in de duisternis ziet verdwijnen. Maar hij gunt zichzelf geen rust. Als de gang inderdaad doorloopt, zal Kol terugkeren, en hem hier zeker vinden. Hijgend laat het kleine manneke zich uit zijn schuilplaats zakken en sluipt dicht langs de muur terug naar de trap. In de verte hoort hij Kol snuiven en grommen. Pas als hij dicht bij de trap een zijgang ontdekt, die toegang geeft tot een kruispunt van gangen, voelt hij zich iets meer opgelucht.

Doch terwijl hij overweegt welke weg hij thans moet kiezen om bij heer Eric te komen, schuifelen uit de duisternis achter hem reeds weer zware stappen nader. Als een klein opgejaagd dier, schiet Pum Pum de zijgang binnen en verstopt zich in de donkerste hoek die hij vinden kan.

„Hij is hier niet!" grauwt Kol, terwijl hij langzaam naar de trap terugloopt. Hij doorzoekt alle kanten van de gang en steekt zijn zwaard in de duistere holten tussen de stutbalken.

„Hu? Waar heeft die kleine rat zich dan verscholen? Misschien in deze zijgang......?" Een ogenblik blijft hij grommend voor de opening staan, „Hm...... dat kan haast niet. Dan had ik hem toch moeten zien toen ik binnen kwam...... Bij de Bijl van Goffre.....; Het lijkt me wijzer om eerst, Vrouwe Kara in te gaan lichten......

Pas als de klossende voetstappen op de trap zijn verstorven, durft Pum Pum weer te voorschijn komen. Een doodse stilte hangt in het gewelf. De dwerg laat zijn blik hulpeloos over de vele gangen gaan.

„Heer Eric zijn hier ergens in de buurt......" mompelt hij. Maar in welke van al deze gangen zijn goede meester nu precies?"

Op hetzelfde ogenblik hoort hij uit de verte opnieuw het vage, geheimzinnige geschreeuw dat hem reeds eerder de weg heeft gewezen. Met een ruk heft de dwerg het hoofdje en luistert......